

BØRNETEATER

NUMMER 97 • MAJ 1996

avisen

En god lov

Mogens Holm er formand for FAST og glad for den nye teaterlov, fordi den formelt anerkender egnteatre og storbyteatre som et støtteværdigt kunstnerisk område – til gengæld er han bekymret over de regionale kulturforsøg

Interview side 4-5

Et ækelt kødbjerg

Anders Ramberg har skrevet en provokerende forestilling om angst og hjælpeløshed, hvor han selv spiller den tykke, lamme og stumme bedstefar

Side 17

Ved skillevejen

Teatret Artibus måtte tage sine to nye forestillinger ned umiddelbart før årets festival, og nu har gruppen travlt med at løse den kunstneriske og ledelsesmæssige krise

Side 2-3

Festival 96

Den store børne- og ungdomsteaterfestival i Hvidovre blev afviklet efter alle (teater)kunstens regler, og over 500 forestillinger kastet i grams i løbet af festivalugen.

Kommentar, fotoreportage og anmeldelser af 20 forestillinger på siderne 3, 6-7 og 8-17

FESTIVAL '96 • Foto: Kurt Johansen

Endnu en pris til Rønne

Så er der min-sandten igen hæder på vej til Teatrets Hans Rønne, der 26. maj modtager

»Håbets Pris«. Den uddeles af Åsen, Institut for Folkeligt Teater, der holder til ved Brønderslev i Nordjylland. Hans Rønne modtog så sent som i november Danmarks største teaterlegat (100.000 kroner) og har tidligere modtaget en pris (samt 10.000 kroner) fra teatermagasinet Teater ET. »Håbets pris kaster dog ikke ussel mammon af sig, men udover æren og anerkendelsen får Hans Rønne en særligt modelleret maske, lavet af maskemageren Klaus Tams. Det er syvende gang, prisen uddelles, men første gang den tilfalder en repræsentant for børneteaterområdet. Blandt de tidligere modtagere finder man bl.a. Trevor Davies, Tage Hind, Iben Nagel Rasmussen og Arne Åbenhus.

BTS skal have ny formand

Børneteatersammenslutningens nuværende formand, Carsten Wittrock, Møllen, stopper efter to år på posten. Det sker ved BTS' generalforsamling til august på Odsherred Teatercenter. Der har endnu ikke meldt sig nye formandsemner. Carsten Wittrock stopper i øvrigt også som administrator på teatret Møllen i Haderslev, idet han flytter til Sjælland for at søge nye udfordringer. Han lægger ikke selv skjul på, at posten som sekretariatsleder på Teatercentrum kunne være en mulighed.

Sahl siger stop

Hans Jørgen Sahl holder som administrativ leder af Gruppe 38 i Århus. Han har været ansat i ti år

Foto: Jens Hemmel

Hans Rønne - modtager »Håbets Pris«.

og har efter eget udsagn mange ideer, men ingen konkrete planer for fremtiden.

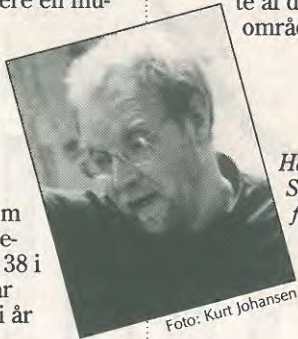
Sahl, der tillige har været medlem af BTS's bestyrelse, har været en særdeles aktiv modspiller til kulturminister Jytte Hilden forud for den nu vedtagne teaterlovsrevision.

Teaterforeningernes seminar

Danmarks Teaterforeninger afholder dette års seminar 15.-17. november i Tønder, og temaet centrerer sig om teaterkunstens fornyelse. Landsorganisationen har i øvrigt fremstillet en lille brochure om organisationens og lokalforeningernes virke - på dansk, engelsk og fransk.

Drifterne stiger

»Hele teaterområdet er belastet af stigende omkostninger til lønnede medarbejdere, som følge af det - i alle andre henseender - glædelige fald i arbejdsløsheden. Årsagen hertil er, at der ikke længere er billig - eller gratis - arbejdskraft til rådighed for teatrene gennem de forskellige aktiviseringsordninger, og der må af den grund forudses øgede lønomkostninger til teatrenes drift«, siger Teaterrådet bl.a. i rådets beretning for sæson 96/97. Teaterrådet forvalter selv 1/15 af de samlede teaterbevillinger i Danmark, dvs. 51,5 mio. kr. - samt endnu 10 mio. ekstraordinære kroner via tipsmidlerne til støtte af danseteaterområdet.

Hans Jørgen Sahl takker af for Gruppe 38

Foto: Kurt Johansen

BØRNETEATER avisen

- UDGIVER: Teatercentrum i Danmark, Frederiksborggade 20,3 1360 København K. Tlf. 33 15 69 00 • Fax 33 13 14 39
- REDAKTION: Carsten Jensen (ansvarshavende)
- LAYOUT: PH Grafik - tlf. 53 57 44 74
- TRYK: Trykcentralen Fyn A/S
- DISTRIBUTION: Børneteateravisen (4 numre årligt) samt Den Røde Brochure (udkommer i april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.
- DEADLINE: Næste nummer udkommer i september - med deadline 5. september. Annoncer aftales en uge før deadline. Redaktionen af dette nummer af afsluttet 10. maj.

T e a t e r i K r i s e

Af Carsten Jensen

Teatret Artibus havde tilmeldt to nye forestillinger til den nyligt afviklede festival. Men ingen af dem nåede frem til Hvidovre, og nu er Danmarks bedst støttede børneteater i store vanskeligheder

De står til at modtage knapt tre millioner kroner fra Teaterrådet i næste sæson, men har p.t. ingen forestillinger på repertoiret.

Det er den groteske situation for Teatret Artibus efter en turbulent start på året. Det var planen at præsentere to nye opsætninger - der også er kommet med i den nye udgave af Den Røde Brochure - ved årets festival i Hvidovre, men begge forestillin-

ger blev taget af plakaten umiddelbart før festivalen.

Mens »Englekaramellen« - et nyskrevet stykke af svenske Cristina Gottfridsen - blev taget ned ganske få dage før premieren, overlevede »Frøken Steins Monster« - forfattet af navnkundige Kim Fupz - kun lige det første møde med publikum samt nogle få yderligere opførelser, inden den ligeledes røg i mølposen.

Hovedproblemet har været selvfølgelig været utilfredshed med resultatet af de to forestillinger, kombineret med problemer at ledelsesmæssig karakter.

Men trods rygter om teatrets umiddelbare død, uoverstigelige personlige modsætninger i gruppen osv, lever teatret stadig. Omend i decimeret udgave - hvor der for ganske få uger siden var ni personer i den kollektive ledelse, er der nu kun fem tilbage. Teatret Artibus består således nu af Annette Holk, Flemming Holk, Basse Dam,

Dorte Stampen og Thomas Langkilde, mens Bjarne Olsen er fast tilknyttet tekniker.

Annette Holk: »Det sidste år har der været problemer i ledelsesstrukturen, og vi har bl.a. været uenige om repertoire. Med to opsætninger på én gang og med hvert sit hårdtarbejdende spillehold har det været ligesom at være to teatre, der ikke orkede at involvere sig i det sideløbende projekt. Det har betydet, at der har været for lidt styr på tingene, og det har været for svært at skære igennem og sige stop, selvom vi helt fra starten i august havde problemer med manuskripterne til begge forestillinger. Vi har været i tvivl under hele opsætningsperioden, men har ikke været dygtige nok til at få diskuteret problemerne igennem.«

Hvad nu?

Men først i 11. time blev konsekvenserne af util-

fredsheden med forestillingerne altså taget. »Frøken Steins Monster« nåede dog frem til anmeldernes syns- og skønsforretning, og den faldt ikke for heldigt ud.

Anmelderne forventede sig kort sagt mere af et velrenommeret teater som Artibus, og det forventningspres ligger gruppen også selv under for. Man vil ikke lave passable, men udelukkende gode forestillinger.

I løbet af forsommeren skal teatrets fremtid afklares. Først og fremmest skal Artibus have et møde med Teaterrådet for at forklare sig og fremlægge en plan for næste sæson.

Og her er der fuld gang i aktiviteterne: Teatret regner bl.a. med at genoptage forestillingen »Eftersidning« en måneds tid til efteråret, man har netop været i Sverige for at besigtige forestillingen »Kvinden der giftede sig med en kalkun« med henblik på at lave en dansk udgave - og så har Artibus allerede nu entret med Michael Ramløse (der som

Teatret Artibus må lægge hjernen i blød for at komme videre... Foto fra forestillingen »Frøken Steins Monster«, som med nød og næppe overlevede premieren, før den blev taget af. På billedet Hanne Gelver og Gorm Hansen. Sidstnævnte har efter mere end ti års medlemskab af Artibus valgt at træde ud af den kunstneriske ledelse - uden dog af den grund at smække med døren.

Foto: Poul Rasmussen

bekendt også er forfatter til »Eftersidning« om at skrive et nyt stykke, der så skal have premiere i 1997.

Så er der det med ledelsesproblemerne. Skal Artibus fortsætte med den kollektive struktur eller skal man krybe til korset og ansætte en kunstnerisk leder udefra?

Som Annette Holk ser det, har de mange direktører - kombineret med en slags »20-årskrise« og forventningspresset - ført til både »ansvarsforflygtigelse og middelmådighed« i beslutningsprocesserne, og det skal der gøres noget ved. Bl.a. tager Artibus i denne måned på en uges lederkursus på Odsherred Teatercenter.

Og så skal det vel lige med, at flere af de andre gamle og velrenommerede teatre lider eller har lidt af samme problemer - således har Baggårdteatret været igennem en tilsvarende proces for få år siden - når ånden fra 68 støder sammen med behovet for mere stringent ledelse og kunstnerisk nytænkning.

Indvielse i Odsherred

Der var taler af bl.a. kulturminister Jytte Hilden, amtsborgmester Søren Eriksen (Vestsjællands Amt), borgmester Søren Pallesen (Nykøbing-Rørvig kommune) og ASSITEJ's generalsekretær, Michael Ramløse, da Odsherred Teatercenter åbnede officielt 2. maj.

Med mange smukke og velvalgte ord om dansk børneteater og den netop overståede festival bød kulturministeren det nye teater og efteruddannelsessted velkommen. Hun var sikker på, at Teatercentret bliver af stor betydning for hele teaterområdet - og for lokalområdet - og vil være med til at cementere Danmarks position som et af verdens førende børneteaterlande.

Amtsborgmesteren og borgmesteren glædede sig over den nye kulturelle institution i deres område - og over de mange rosende ord om lokalpolitikernes kulturelle mod og fremsyn.

Michael Ramløse udtrykte i sin tale bl.a. håb om, at Teatercentret også kunne virke som et bindeled mellem børneteaterområdet og voksenteatret. Desuden hilste han fra »alle verdens børnetetre«, som ser hen til, at skolen i fremtiden kan åbne sig mod resten af verden og blive et internationalt tilbud - det er den første af sin slags i verden.

For at bryde talernes monotoni sørgede elever fra Den Rytmske Højskole i Vig for musikalske intermezzi, og det hele blev kædet sammen af dagens konferencier, Hans Henrik Clemensen, der afsluttede med at opføre Dario Fo-monologen »Brylluppet i Kana«.

Således inspireret bød Odsherred Teatercenter på en forfriskning - hvor der var sørget for både vand og vin...

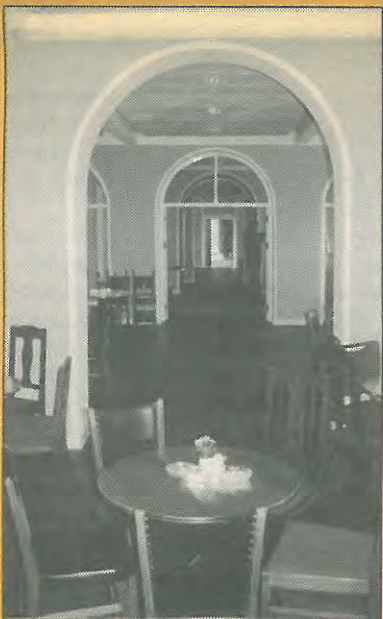

Foto: Flemming Hansen

De smukke lokaler i Odsherred Teatercenter blev fyldt ved indvielsen 2. maj

Lenses Lommeuld

Af Bjørn Lense-Møller

For første gang i mange år en børneteaterfestival uden pligt til at halse afsted for at se så meget som muligt, og endda først og fremmest af det tvivlsomme. Bare byde sig selv på det kulinariske, med et par afstikkere til den jævne ende af spisekøkkenet, når pauserne i dagenes planer falder sådan. Uhm!

Sådan en festival bekræfter, hvilket utroligt spektrum og hvilken varietet i teaterkunst og stil vores børneteater byder på. Når det er bedst, laves det ikke bedre nogen steder. Der er i den ene ende nogle virkelige genier, og så er der et bredt bånd af håndværk, som rækker fra det fine, gode til det hæderlige, antagelige. Så kommer der et bælte af produkter, som ikke holder mål, som burde skrottes, hvadenten det nu skyldes hændelige uheld eller folk, som mener det bare handler om at dreje dem (børnene) en knap.

Når man gik derude, var det svært at finde ud af, om festivalen fungerede som en K96-københavnerebegivenhed, eller om den stort set fandt sit publikum i »provinshøjskolen« Hvidovre. Udbuddet var ikke markant større end sædvanligt med henblik på at betjene et storbypublikum. Når jeg bemærker det, er det fordi børneteateret efter min mening fortjener at markere sig tydeligere i den offentlige opinion og i teatermiljøet og ikke bare være et børnehavereservat i bevidstheden. Det øvrige teater kunne sagtens lære noget af børneteateret.

Måske er alt gået bedre, end jeg tror, og jeg kan lægge min bekymring på hylde. Jeg må tænke på Mark Twain, som sagde:

»Mit liv har været fuldt af bekymringer, men det er de færreste, som er blevet til noget«. Nu kan man jo ikke vide, om det, at de ikke er blevet til noget, skyldes, at man har haft dem. Ihvertfald kunne jeg tænke mig at lade denne klumme lufte et par af mine om tendenser, som kan true børneteaterets udvikling.

Selv i den gode ende er der for mange forestillinger, som ikke har fået skærpet sine intentioner gennem et ordentligt forarbejde med spillegrundlaget/manuskriptet. Det er så ærgerligt at se en forestilling, hvis grundlæggende problemer kunne være løst inden indstuderingen gik i gang. Det kræver bedre forberedelsestid, men det er faktisk den billigste fase at rette til i. Lån dramaturgisk assistance hos hinanden og vær opmærksom på, at Danske Dramatikeres Forbund administrerer en ordning (Mayday) for dramatikere, som er kørt fast med bestillingsværker. Den bruges flittigt uden for børneteaterkredsen. Eventyrformen er den mest krævende, man kan give sig i lag med. Der skal ikke bare almindelig logik i fremstillingen holde, men den poetiske logik skal gå op. Eventyrets

kerne er livsvisdom og ikke bare tryllekunst. Det er imod den erklærede solidaritet med børnene at etablere eventyr, for, som det ofte hedder, »så kan alt jo ske«, og så slipper man så herligt for at tænke sig om. Det er ellers nok det vigtigste grundlag for at skrive, - skriver jeg med selvmorderisk arrogance.

Kan man ikke selv hitte på, kan man jo låne, og er den lånte historie berømt, så skulle den være hjemme. Ja, måske salgsmæssigt, men kunstnerisk... Den berømte historie stiller store krav om, at forestillingerne oversætter dem til en teatrets poetiske logik med en styrke, som gør dem til en berettiget teatralisk kommentar til den lånte historie. Selv dette svære lykkes indimellem, men der er utilgiveligt mange, som prøver at leve af en helt overfladisk genkendelighed med en genfortælling af den oprindelige historie, som forholder sig til den som en tællepræs til en tændt krystallise-krone. Stiller man sig ved siden af et geni, skal der meget til at synge i landskabet.

Med det etablerede teater, mener vi almindeligvis det økonomisk vel-funderede, som måske i konsekvens af sin bekvemme situation er gået kunstnerisk i

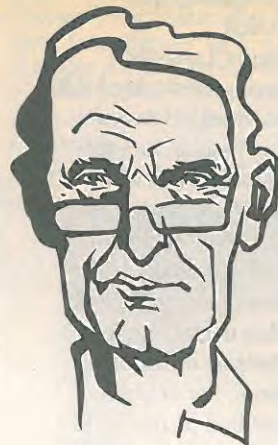
stå. For mig ligger den store risiko i den »kunstneriske etablering«, dvs. at teatre betjener deres publikums-kredse med det, de plejer at ville se. Børneteatre når deres publikum gennem de pædagogiske opkøberes valg, og det bliver nemt til mere af det samme. Når man hører pædagoger samtale efter en festivalforestilling handler det ofte om dens pædagogiske relevans som illustration til noget i pensum, som anledning til en tematisk diskussion

o.lign. Interessen er meget indholdsorienteret, og man kan i teatrenes salgsmateriale se en tendens til at imødekomme dette ved direkte at pege på temaerne.

Når jeg går på kunststudier og hører formidlingen til børnegrupper, handler den meget mere om de udstillede værkers forhold til det at være kunst. Måske kunne det være et tema for en arrangementkonference at få drejet interessen for børneteater over mod dets primære opgave: At være et oplevelsesrum skabt af kunstneriske udtryk. Hvis vi skal »lære« noget, er det først og fremmest at opleve og ikke så meget konkret, at det er grimt at tisse på en andens svækket. Det er vigtigt hele tiden at slå sig fri af alt det, som vil lukke kunsten inde i det vante.

Festivalen var, som altid, en flot manifestation, og Deres korrespondent følte sig privilegeret og glad ved at kunne færdes frit rundt i den. Den korporlige mad var ikke rigtig noget at skrive hjem om.

Se også siderne 6-17

Hegnspæle med modhager

Teaterprofessor Jørn Langsted gør i to hæfter op med de regionale kulturforsøg og manglerne i den nye teaterlov

Af Carsten Jensen

Jørn Langsted, siden 1988 professor i dramaturgi ved Aarhus Universitet, har været formand for Kulturministeriets egnsteaterudvalg (1991-93) og medlem af Teaterrådet (1992-95). Han har gennem flere årtier nøje fulgt og udførligt kommenteret (den manglende) teaterlovgivning.

Det har ikke bekommet skiftende kulturministre og politikere lige vel, og fik i øvrigt Jytte Hilden til, fra Folketingets talerstol, at udtale, at »der er ingen som helst grund til at citere professor Jørn Langsted, der i sit elfenbenstårn på Aarhus Universitet ikke har formået at få noget som helst til at hænge sammen« (1.11.95).

Citatet pryder i bedste Langsted'ske stil bagsiden på hans nyeste pamflet, »Egnsteater §§«, der sammen med »Bloktilskud med hegnspæle – alias regionale kulturforsøg« tegner et ramsalt og – kulturministerens ord til trods – sammenhængende billede af en slingrende kulturpolitik.

Hvad angår egnsteatrene, påpeger Langsted i øvrigt, at der tale om en nedskæring næste år på 3,8 mio. kr. – fra 1996's 52,8 mio. kr. til teaterlovsændringens 97-tal på 49 mio. kr. – en manko, han forventer vil ramme de små storbyteatre: »Det vil muligvis ikke kunne mærkes umiddelbart, fordi hovedparten af kommuner med små storbyteatre fra 1997 sandsynligvis er med i de regionale kulturforsøg, hvis gennemførelse smøres med nogle millioner kroner af Tipsmidlerne. Men det vil mærkes den dag, disse forsøg ophører, hvis de ophører«, som det lyder fra teaterprofessoren, der er stærkt kritisk over for lovens manglende bud på midler til de områder, der står for teatermæssig fornyelse.

Hvad angår de regionale kulturforsøg, har Langsted som en anden Rasmus Modsat hele tiden ivret for, at loven ville være en rigtig dårlig idé uden et »armslængde- og selvstyreprincip«. Ellers kunne målet om at forbedre forholdene for kunst og kultur nemt ende med i stedet at blive et redskab til styrkelse af det lokale selvstyre – en »refeudalisering af kunstens funktion«, som Langsted kalder det.

Hans protester er blevet overhørt i den aktuelle udformning af de regionale kulturforsøg, som i virkeligheden også sætter store dele af den samtidigt vedtagne teaterlovsrevision ud af kraft.

Langsteds argumentationsserier er slagkraftige og uhyre velfunderede. De to meget læseværdige hæfter består fortrinsvis af allerede offentliggjorte kronikker, artikler m.m. samt nyskrevne indledninger og afslutninger og er en god opsummering af de senere års kulturpolitiske tiltag.

»Bloktilskud med hegnspæle« (79 sider) og »Egnsteater §§« (72 sider) fås begge gratis – så længe oplag haves – ved henvendelse til:

Institut for Dramaturgi, Willemoesgade 15 D, 8200 Århus N (tlf. 89 42 11 11).

Læs også vedstående interview

Den problematiske nærhed

Formanden for FAST er glad for den nye teaterlov, bl.a. fordi den formelt anerkender egnsteatre og storbyteatre som kunstneriske områder – men han er samtidig bekymret for, om kulturministerens parallelle lov om regionale kulturforsøg afmonterer dele af loven og gør tilværelsen sværere for de små lokale teatre

Af Carsten Jensen

Selvom ikke alle er lige begejstrede for den nye teaterlov, har Kulturministeriet udsendt klare signaler om, at den ikke bliver lavet om på denne side af år 2000 – og det er Mogens Holm godt tilfreds med.

Han føler som formand for FAST – Foreningen Af Små Teatre, der har en god del af de berørte egnsteatre som medlemmer – at organisationen har fået sat sine aftryk i den nye lov. Takket være bl.a. gode argumenter og ditto kontakter til ministeren, embedsværket, Folketingets Kulturudvalg, Amtsrådsforeningen – og en presse, der har givet velvillig spaltepads til ikke mindst hans egne velformulerede synspunkter.

Det er som det skal være for et menneske, der går helt ind for »rendyrket lobbyvirksomhed efter bedste Bruxelles-forbillede« og uden videre anvender udtryk som »implementering«, »stipulering« og »imagepleje«, når han skal forklare det betydningsfulde i, at der nu er lavet en lov, der anerkender egnsteatre og byteatre som bevaringsværdige kunstneriske institutioner.

Mogens Holm har mulighed for at føre synspunkterne til torvs mange steder, for han er en mand med

mange kasketter. Udover formandsposten i FAST sidder han bl.a. i Teaterrådets Kontaktudvalg, er projektleder under Kulturbu 96 og medlem af ARTE's bestyrelse – og så er han leder af Taastrup Teater, der som egnsteater opererer aktivt med sponsorleje og servicering af det lokale erhvervsliv.

Han er kort sagt den moderne ledertype på et område med stolte traditioner for mere idealistiske og kollektive normer, og han har fulgt sin egen kurs siden skuespilleruddannelsen fra Statens Teaterskole i 1979 og årene på Odense Teater.

En god lov

Og som FAST-formand er han altså tilfreds med den nye teaterlov.

Mogens Holm: »Vi skal være glade for den. Vi har godt nok ikke opnået en økonomisk gevinst, men vi har fået konsolideret området og elimineret risikoen for at blive slået i hartkorn med amatørteatret – eller alternativt forsvinde fuldstændigt fra det offentlige støttebillede. I stedet har et bredt forlig i Folketinget med den nye lov understreget, at der er tale om et kunstnerisk område; at der findes egnsteatre, som skal bevares – og byteatre, som hen ad vejen skal have nogle bedre vilkår.«

Det er FAST-formandens klare opfattelse, at udstøtterne undervejs til den nye teaterlov alle har været værende end det endelige resultat.

MH: »Vi havde det indtryk, at ministeren fra starten ikke havde styr på området. Og selvom det kan være svært at komme igennem, oplevede vi trods alt en vis lydhørhed, bl.a. fordi vi ikke fra starten kom med overbudskrav, men ønskede rene linjer og bl.a. ville huslejespekulation og garage-teatre til livs. Et af de svage punkter i loven er, at sidstnævnte stadig eksisterer, selvom det jo egentlig var

den gnist, der antændte politikere og Folketing. Fordi navnlig Århus og København manipulerede med kulturstøtten og man – i stedet for at få teater for pengene – i ånden så et rockorkester kalde sig egnsteater, indrettede sig i en garage, hvorefter kommunen kunne kyle 200.000 kr. efter dem og hente de 100.000 i statskassen.«

Pres fra fagforeningerne

Den politiske begrundelse for teaterlovsrevisionen var bl.a. at få bedre styring på de statslige udgifter til egnsteaterområdet. Efter loven er FAST-formand Holm til gengæld bekymret for andre stormløb på de enkelte teatre.

MH: »Jeg ved, at fagforeningerne – specielt TEF og DSF (henholdsvis teatertechnikernes og skuespillernes forbund, red.) – argumenterer for, at området efterhånden blevet direktørledet, så nu skal det have overenskomster, der ligner alle de andre; teatrenes rådighed over de ansatte skal indskrænkes og lønnen skal sættes 50 til 100 procent op osv. Men fagforeningernes forventninger til området er fuldstændig ude af trit med den virkelighed, vi befinder os i – for vi har jo altså ikke fået flere penge.«

Teaterrådets formand, Litten Hansen, var ikke tilfreds med lovens minimums- og maksimumsgrænser for de nye egnsteatre. Men her er Mogens Holm ikke enig:

MH: »Som repræsentant for FAST-teatrene må jeg sige, at grænsen ligger tydeligt på 1,9 mio. kr. – selvom vores politiske krav var 2,4 mio. kroner. At Kommunerne Landsforening kom igennem med de 1,9 mio. kr., fik ikke os til at protestere, fordi vi netop har et par teatre, som kunne få problemer med at nå op på 2,4 mio. Det største problem er, at der ikke er noget minimum i byerne.

Det betyder, at det flyder i

de store byer, at politikerne kan gøre hvad som helst og at armslængdeprincippet mellem bevilgende myndigheder og kunstneriske udøvere og skabere dermed ikke længere fungerer. Det synes jeg man skulle snakke meget højt om. Også fordi regionaliseringsforsøgene dukker op og sætter det hele ud af kraft alligevel.«

Men ministeren siger, at kulturregionaliseringsforsøgene er en irreversibel proces?

MH: »Vi har gjort det til et hovedspørgsmål i Teaterrådets Kontaktudvalg, hvor kulturforsøgene er sat under observation. Loven er jo vedtaget, men der findes rigtig gode argumenter for at sige, at situationen ikke er holdbar. Alene det at lave regionalforsøg, som omfatter hele landet...«

Tæt på lokalpolitikkerne

Problemet for Mogens Holm og FAST og de mange andre kritikere er bare, at de ikke rigtigt har andet end netop argumenter at sætte ind over for de kommende regionaliseringsforsøg.

Derfor kan man blot fra sidelinjen se på, når lokalpolitikkerne i de kommende år leger kulturministre. Men at situationen ikke er entydig, viser fx. de planer, man har i Vestsjællands amt om at tage nogle penge fra abonnementsordningen og kanalisere dem over til de såkaldt »smalle« forestillinger, som først og fremmest kommer fra netop FAST-teatrene...

MH: »Umiddelbart skal vi selvfølgelig sige ja tak til at få afprøvet den mulighed, men omvendt er det politikkerne, der bestemmer hvad der er smalle forestillinger – og som i et valgår skal tækkes vælgerbefolkningen. Skræmmebilledet for os er udenlandske gæstespil a la »Les Misérables«, der tæsker gennem amtet som et »smalt« teater med ekstraordinært tilskud, der tages fra resten af teaterområdet.«

Mogens Holm er formand for FAST, Foreningen Af Små Teatre, der p.t. udelukkende tæller støttede teatre i sin kreds. »Det positive ved den nye teaterlov er, at vi nu er fastslået som værende et kunstnerisk område, og det er der ikke nogen, der har tænkt sig at ændre på i nær fremtid - med mindre regionaliseringsforsøgene gør det, fordi der sidder nogle små lokalpolitikere, som ikke kan modstå presset fra deres vælgere«

Du sidder selv som leder af et egnsteater og er folgelig tæt på lokalpolitikkerne. Hvor problematisk er denne nærhed?

MH: »Det er det gymnastisk øvelse både at skulle tilfredsstille det lokale byråd med politikere uden sagkyndig indsigt og så efter den nye teaterlov også et meget sagkyndigt og kvalitetsøgende Teaterråd. Det er virkelig noget, der kan få bukserne til at sprække mange steder.

Jeg protester ikke over det. Det er godt, at vi får de sagkyndige ind og kigge lokalpolitikkerne over skuldrene, men det er klart, at det bliver sværere. Heldigvis har egnsteatrene generelt et højt niveau, og der er trods alt ikke tale om »politisk teater«, dikteret af politikkerne. Men hele dagligdagen på et lokal teater er vævet ind i provinsbyens hverdag og det er ikke

bare repertoirevalg, men også arbejdsmetoder, indkøbspolitik, personalepolitik, profilering osv., som bliver gransket på en anden måde i et lokalområde end i et storbyområde.«

Dramapædagogikken som murbrækker

Er det derfor du som en af de få teaterledere ivrer så meget for at indflette drama-

men jeg har til gengæld sagt, at vi skal have en ordentlig løn for det. Der, hvor man er mest træt af det, er vel hvor det er en slags forventet, men ulønnet ekstraarbejde.

I Taastrup laver vi hvad som helst, men lønnen er derefter. Som udgangspunkt 420 kroner for en dramapædagogisk time, selv om vi i visse sammenhænge halverer beløbet, men vi går aldrig under 200 kr. i timen.

Jeg mener i øvrigt også, at sådanne aktiviteter er kunstnerisk forsvarligt. Viljen og evnen til at kommunikere med publikum bliver større hos vi skuespillere, der ikke bare står på scenen, men også lejlighedsvis laver en form for dramapædagogisk arbejde.

Og det er jo ikke kun noget med at sætte en forestilling op med en 4. klasse.

Vi har en fuldtids daghøjskole, som kører når undervisningen er færdig; vi har også en almindelig afteenhøjskole, der kører en gang om ugen sæsonen

igennem; vi har specielle fyraftensmøder for erhvervslivet; opgaver for fagforeninger, kommune osv. underholdning og alle mulige former for kunstneriske udtryk, som giver et tættere forhold mellem teater og lokalområde...

Det er en af grundene til, at vi har svært ved at anvende helt unge og friske skuespillere direkte fra teaterskolen, for de kender simpelthen ikke verden som den ser ud. De er ikke egnede til vores område.

Når alt dette er sagt om dramapædagogikken, så skal det understreges, at det centrale og afgørende stadig er kunsten og den skabende proces i prøvelokaler og på scenen - det er selve teatrets eksistensberettigelse...

Alternativt distributionsnet

Du var en af de allerførste, der indførte sponsorer og servicering af det lokale erhvervsliv som led i det at skaffe midler til teaterdriften. Er det en udvikling, som FAST-teatrene har taget op?

MH: »Jeg tror stadig på, at det er fremtiden, men det er en meget langsommelig proces og det har taget

mange år at finde den rigtige form for os i Taastrup. Men i FAST fører vi som skjold og fane forskelligheden. Vi dyrker især den kunstneriske forskellighed, for det værste, der kan ske i en organisation som vores, er, at vi begynder at blive uniformerede. Vi skal have skøre teatre, traditionelle, kollektivt-ledede teatre, sponsor-teatre, uddannelses-teatre osv.«

Men medlemsteatre i form af de såkaldt »åbne scener« har teaterloven gjort en ende på?

MH: »Ja, men til gengæld er vi i fuld gang med at etablere det såkaldte FAST-net. Der eksisterer jo en lang række gode faciliteter rundt om i landet - det kan være en lille teatersal som Blå Hests eller en stor forkromet teatersal som Holbæk Egnsteaters nye, det kan være Maskens eller Baggårdsteatrets eller Jomfru Anes - og vi har optalt dem til 28 stykker.

Vi mener nemlig, at »smalle« forestillinger bedst spilles på »smalle« teatre og så gerne, at disse forestillinger fik mulighed for at turnere i de sale, de er egnede til, så det ikke ender på Herning Kongrescenter eller Kolding Teater - der i realite-

ten er rene kransekager af facader, men uden den bagscene, der kan bruges til vores form for teater. Vi vil gerne synliggøre disse teatre og så via tilskud fra Teaterrådet give mulighed for at forudpegede forestillinger kunne turnere i dette regi og fik deres omkostninger dækket.

Men jeg forestiller mig ikke en løsning uden om teaterforeningerne, som vi drøfter dette alternative distributionsnet med. Udfra den holdning, at hvis teaterforeningerne dør, så dør vi osse.

Et tilsvarende samarbejde har vi omkring udkastet til en ny abonnementsordning, hvor FAST, Danmarks Teaterforeninger, Teaterrådets Kontaktudvalg og det såkaldte Lense-udvalg forsøger at finde en fælles holdning. Tanken er at udvide abonnementsordningen, så den fremfor at være en administrationsstøtteordning bliver aktiv kunststøtte.

Den nye teaterlov har præciseret, at vi befinder os på et kunstnerisk område. Men vi er altså også på andre måder i færd med at flytte tingene i den rigtige retning.«

Foto: Kurt Johansen

Selvom et medlemsteater skulle komme i knibe i forbindelse med fx. refusionsordningen, så vælger vi for helhedens skyld kvaliteten. Som område har vi ikke råd til at miste status, så vi skal stramme meget mere op end vi har gjort til nu - og det gælder også festivalen

pædagogiske aktiviteter i egnsteatret, fordi det traditionelt har været et ønske fra lokalpolitikkerne?

MH: »Jeg har da været træt af det de sidste 15 år,

Da Festival 96 blev indledt søndag den 14. april, kunne sekretariatsleder Michael Ramløse for sidste gang »smykke sig med om ikke lånte, så dog lejede fjer«, som han formulerede det ved festivalåbningen i Hvidovre Medborgerhus, hvor han var krøbet i pingvinen – kjole og hvidt – for niende og sidste gang som festivalleder.

Nu er Ramløses pingvin leveret tilbage til udlejer, men i erindringen står en vellykket og velafviklet festival ned det hidtil største antal spillede forestillinger – omkring 500 blev det til i løbet af ugen og det afsluttende amokrend i weekenden. Stort set alle velbesøgt af et teatersultent publikum. Herunder også enkelte lokale rødder, hvis robuste forhold til tilskuerrollen var ved at tage pippet fra enkelte spillere...

Denne sidste og forestillingsmæssigt største del af festivalen blev åbnet af kulturminister Jytte Hilden, der dermed var til sin første børne- og ungdomsteaterfestival – og straks blev sat til at dele (gratis) adgangstegn ud. Men det er jo ikke det værste for en politiker at vise sin evne til at sælge billetter...

Selvom børne- og ungdomsteaterfestivaler generelt fylder mere i mindre byer rundt om i landet, havde placeringen i det hovedstadsnære Hvidovre og Kulturby 96's skygge dog mindst én god effekt: De landsdækkende aviser fandt stunder at studere Danmarks største teaterliv på nærmere hold.

Og kunne sammen med de mange internationale gæster fra Australien, Japan, Vietnam, USA, Rusland, Israel og det meste af Europa forvisse sig om, at dansk børneteater lever og har det godt.

Også selvom kampen med generationsproblemet har været lige længe nok, som *Lise Garsdal* fra Det Fri Aktuelt – ganske uden sordin – ser det:

»Som tilskuer var man ganske træt af at se halvgamle mænd med måne og bodegavom trække i stribet T-shirt og postulere pubertetsproblemer og bumsealder. Men generationsproblemet var knap så påfaldende på dette år børneteaterfestival. Ikke at de gamle teaterfolk er gået på pension. De synes bare at indtage nye og mere klædelige roller – på scenen eller bag den. Som dramatikere eller instruktører. Eller teaterledere. Deres »nye« roller er meget vigtige for at akkumuleret erfaring udnyttes og teaterpionerer ikke løber snotten mod alt for mange mure.«

Hun fandt bl.a. behag i Baggårdsteatrets »Don Quixote«, Det Lille Teaters »Nazaræren« og Odsherred Teaters »Kentauer«, mens anmelderkollega *Henrik Lyding* fra Jyllands-Posten havde roser til Comedievognens »Paradis i Sandkassen«, Gruppe 38 (»...og de levede lykkeligt«), Møllen (»La Strada«) og Corona/Det Lille Turneteaters co-produktion, »Tiger Tango«.

Han fandt, at »den poesi, der ikke findes så mange steder i voksenteatret, trives i bedste velgående hos børneteatret«. Dog fraregnet »de rigtig slemme oplevelser«, som han så hos Fabulateatret (»Det mystiske hus«), Børneteateret Bløb (»Er der børn i mennesker«) og »festivalens bundskraber«, McFetrichs Dukketeater: »En endeløs og mekaniske parade af forknyttede dukker vandrer over scenen til en omgang klassisk musik-kog-sammen. Historien er elendig og mangler ide og logik. Tåkrummende pinligt, og det har det været i mange år. Undervejs udvandrede halvdelen af publikum – et absolut sundhedstegn«.

Men sådanne oplevelser er indtil videre festivalens og mangfoldighedens pris – en anden, at det store udbud både er »appetitvækker og frustrations-skaber. Man kan kun nå at se en brøkdel«, som Berlingske Tidendes *Lotte Bichel* beklagede.

Hun fik dog gode oplevelser med sig hjem fra ovenstående Gruppe 38 og Comedievognen samt Vandrefalkens »Andersens Kierkegaard« og til en vis grad Batidas »Ridderen der forsvandt«, selvom hun fandt at »forestillingen tipper faretruende mod den politiske korrekthed«. Og så lod hun sig dupere af et børneteater af den mest gammeldags og traditionelle slags, nemlig Grethe Mogensens »Cirkus Mikkelsi« – primært for hendes »myndige udstråling«s skyld: Hun kunne nemlig tisse et par hundrede 8-10-årige børn til tavshed!

Og hermed lukker vi så osse munden på de professionelle betragtere udefra. Børneteateravisen har jo også selv har tre af slagsen i sin fold, og de får ordet på de kommende sider. En del af festivalens mange forestillinger er tidligere blevet anmeldt, men her følger vi 20 af de nyeste til bunken....

Sidste tur

Festival 96 i Hvidovre bød

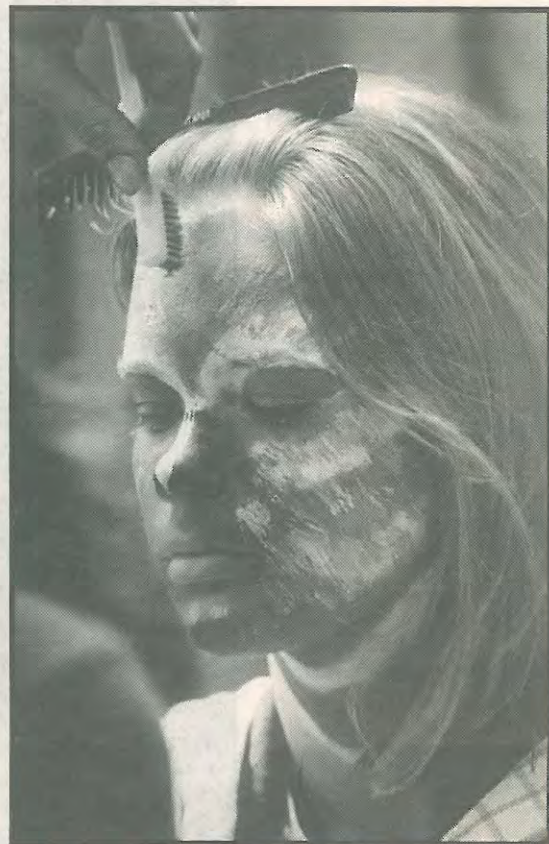
bl.a. på rødder, Ramløse

og rimeligt godt

fremmøde

Af Carsten Jensen
Foto: Kurt Johansen

med pingvinen

Selvom forestillingernes standard var noget lavere, viste også de tre sidste premierer i fællesprojektet »Hans Christian og Søren«, at det har været en god inspirationskilde

Andersen igen igen

Vandrefalken: »Andersens Kierkegaard« af Niels Andersen. Iscenesættelse: Michael P. Simpson. Scenografi: Esben Horn og Bente Nielsen. Musik: Svend Aaquist. Medvirkende: Niels Andersen, Søren Dalsberg og Thomas Sandberg. Aldersgruppe: 5 år og op.

Teatret Lampe: »Kong Fusk« med tekst og iscenesættelse af Bodil El Jørgensen. Scenografi: Doina Florian. Komponist og musiker: Max Olsen Bering. Medvirkende: Anne Nøjgård, Peter Darger og Nis Pedersen. Aldersgruppe: 6-12 år.

Det Lille Teater. »Hulter til Bulter« med tekst, instruktion og scenografi af Staffan Westerberg. Komponist: Johannes Mørch. Medvirkende: Torben Hellborn, Bodil Lassen og Staffan Westerberg.

Det er de lange, tynde, stornæsedes skuespilleres år i år, og den meget unge Hans Christian i »Andersen og Kierkegaard«, Søren Dalsberg, er ingen undtagelse.

Med fægtende arme og skingert rablende falset er han det opløbne dobbeltsymbol på den unge Andersen og hans – påståede – evige barnlighed. Ikke mindre karikatur end med- og

modspilleren Niels Andersens gnækkende Søren Kierkegaard med bare spejderknæ og nærsynsbriller. En usanselig skrutryk, hvis medfødte oldingesjæl skuespilleren må anskueliggøre stik imod sin egen solide, kernesunde fysiognomi.

De er et umage par, digteren og filosofen – og tænkt og spillet som sådanne – med al den spektakulære situationskomik, der kan trækkes ud af det – og lidt til. Alligevel er det forestillingens musiker og tredje-mand, Thomas Sandberg, der som en formidabel musikalsk og scenisk blæksprutte løber med hele opmærksomheden. Han ejer den ægte entertainers lynende sikre timing og koncentrerende situationsfor-

nemmelse, der på sekunder skaber hele figurer af et par enkle, karakteristiske detaljer.

»Andersens Kierkegaard« opleves som en uafklaret blanding af særdeles håndfast farce uden forståelige replikker og en lidt fortænkt klassikertolkning. Effektivt spillet, men med så mange og så hurtigst skiftende påfund, at det nærmer sig en opvisning uden nævneværdig substans. Muligvis fordi den ikke er til stede eller måske fordi forestillingens spillestil og – i øvrigt meget strålende – scenebilleder i urimelig grad spærre for forståelsen af dens handlingsforløb.

Det er i forvejen ret svært – for ikke at sige umuligt – at følge, med

spring og krydsklip i tid, sted og personer. Med mindre man har en anelig forhåndsviden om både Andersen og Kierkegaard, og hvor mange børn har det?

Men det bliver for alvor kompliceret at fange pointerne i de skiftende situationer, når man til stadighed distraheres af nye løjer.

Hans på nye eventyr

Så går det nemmere med at følge den fattige dreng, Hans, i »Kong Fusk«, når hans fantasi sættes i gang og gør ham til kongesøn, før han ved af det. Hvilket han, viser det sig, overhovedet ikke har lyst til at være og da slet ikke til pludselig også at blive konge.

Men bordet fanger, og det kan få konsekvenser, når man siger noget, der ikke er sandt. Eller måske er det blot Hans' vildtvoksende fantasi, der spiller ham op til flere puds, så han ikke uden videre kan smutte hjem til mor igen.

Den historie skal man også vide noget om på forhånd for at begribe referencen til H.C. Andersen, men det har ingen indholdsmæssig betydning. Det har det til gengæld, at Teater Lampe ikke holder sig til de gode intentioner om at »digte videre i Andersens ånd« og skabe et nyt eventyr om drengen og hans fantasi.

I stedet skøjter man ud i alt for mange – mere eller

mindre »realistiske« - sidehistorier, der ligner tilfældige, ubearbejdede improvisationer. Med en mangelfuld iscenesættelse gør det forestillingen kunstnerisk og indholdsmæssigt usammenhængende. Ligesom de medvirkendes dramatiske og musikalske potentiale slet ikke udnyttes, selvom Peter Darger og Nis Pedersen supplerer hinanden både af type og ved gode præstationer som henholdsvis antihelten Hans og en overgrisk hofsnog.

Hans' mor er naturligvis enlig, fattig og tapper, som i et 'rigtigt' gammelt eventyr. Men en så solid kliché vinder ikke i troværdighed ved replikker, der er rene floskler og ikke levner Anne Nøjgård andre muligheder for scenisk udfoldelse end endnu et skabelon-portræt af et vripped fruentimmer.

Måske er figuren ironisk ment, men i så fald fungerer den ikke i sin dramatiske kontekst og er heller ikke en heldig kommunikationsform i forhold til børn. Det er derimod scenebillederne, der bæres af en sjov og snild scenografi med oplagte og veludnyttede spillemuligheder.

Sprudlende synergi-effekt

Det Lille Teaters forestilling »Hulter til bulter« kan ikke mere ses, men den hører

med i det samlede billede af »Hans Christian og Søren«. Hertil den svenske hus-og multikunstner Staffan Westerberg i øvrigt også har begået teatrets første voksenforestilling nogensinde.

Børneforestillingen for de 5-8 årige blev med et par underlige skuespilpræstationer af Bodil Lassen og Torben Hellborn i front en uimodståelig oplevelse. Hvor modsætningen mellem hendes prosaiske snusfornuft og sentimentalitet og hans forsagte fryd med islæt af uudsagt vemod midt i al komikken og halløj klingede så rent, at ethvert barn ville fornemme det. Med sin kalejdoskopiske runddans i eventyrernes brogede verden var forestillingen ikke altid nem at følge for små hoveder. Men scenografiens enkle, illustrative billedfantasi talte sit eget, kønne sprog. Mens den sprudlende synergi-effekt i mødet mellem to slags poesi, Andersens og Westerbergs, med sidstnævnte som allestedsnærværende Ole Lukøje bar resten hjem.

Randi K. Pedersen

Peter Darger som den fattige knægt, der bliver Kong Fusk i forestillingen af samme navn

Foto: Svend Erik Sjøkelund

Søren Dalsberg som H.C. og
Niels Andersen som
Kierkegaard i »Andersens
Kierkegaard«

Støvet Støvle

Overtraditionelt og pædagogisk forældet marionetspil

Silkeborg Dukketeater: »Syvmilestø-
len« marionetforestilling v. Ragnheidur
og Ove Skipper. Aldersgruppe: 5-9 år.

Genbrug kan være godt. Men at se Silkeborgs Dukketeaters marionetforestilling »Syvmilestøven« – som i al fald har spillet siden 1987 – er som at skrue tiden mindst lige så lang tid tilbage.

»Syvmilestøven« trænger i den grad til at blive støvet af. For selv om forestillingen rummer overraskelsesmomenter og små kryderier er det i alt overvejende grad et overtraditionelt og pædagogisk forældet marionetspil, hvis dybere indhold og teaterfornylelsesevne, det er meget svært et få øje på.

Historien er et trolde-hekse eventyr i tre akter, som får en overtone af rigtighed og pænhed med tilstede-

værelsen af et overuskyldigt og opdragelseslystent garnhårsgult dydsmonster, Pernille og hendes to lege-kammerater, en lavbenet, syntetisk, brun hund, Fike og en lille godmodig-glad-udseende abeunge, Tuk. Syvmiletrolden, en blåhudet skabning med strithår har mistet den ene af sin magiske syvmilestøvler. Den havner via Tuk til reparation hos Pernille. Men da hun i skyndingen efterlader støvlen undenfor sit lille bindingsværkhus, mens hun leder efter Fike og Tuk, der leger skjul, snupper den grønne, krumnæsedede heks syvmilestøven og fører den med sig hjem til hekseøen midt i tudsesøen.

Fjernsyn for dig

For at undgå at Fike skal få smæk i sin bare numse af syvmiletrolden for at have mistet støvlen, tager Pernille og Fike ud til hekseøen. Bagefter følger trolden.

På øen forhekses både Pernille og trolden Pernille af heksens ren-gøringsassistent, blæsten, får at vide,

at heksens trolddomskraft sidder i et bestemt sort hår over heksens venstre øre. Pernille får det rykket ud. Så det lykkes ikke for heksen at få magt over trolden, som hun gerne vil have været gift med. I stedet må hun, et afgørende hår fattigere, flyve til Bloksbjerg for der at få skaffet sig ny magi.

En marionetforestilling inden for en stor af lang lav sprække i et tæppe fremført med en stemmebetoning, der ind imellem går hen og giver kraftige associationer til Anne og Lotte-figurerne i Fjernsyn for dig og formet i en håndarbejdsagtig, blød, stofapplikationsscenografi. Et eventyr for de 5-9 årige uden brod og med alt for få overraskende æstetiske udfordringer for øje og øre. Krogede næser, røgslør, ildhaler, snirklede trylleformularer og latrinær snak om ovnstegte kloakrotter, gylle og bankbæ, rækker ikke. Børn i den aldersgruppe kan kapere meget mere sammensatte historier, og de har krav på at få dem serveret i legende, formeksperimenterende gevandter.

Kirsten Dahl

BØRNETEATRETS DEBATFORUM

FREDAG DEN 20. SEPTEMBER 1996 PÅ HORSSENS NY TEATER

– et arrangement i forbindelse med Børne- og Ungdomsteaterfestivalen i Horsens

Hensigten er at skabe et forum, hvor arrangører og teaterfolk kan mødes og drøfte deres fælles erfaringer omkring børneteater. Vi har defineret »børneteater« som teater, der berører aldersgruppen 1 1/2 - 12 år.

I løbet af dagen vises to forestillinger. Derudover er der oplæg fra såvel arrangører som teaterfolk med efterfølgende debat. Endelig vil BørneTeaterSammenslutningen lave et indslag om organisationens påvirkning af kvalitetsdebatten.

Deltagerantallet er begrænset til 150, der vil være ligeligt fordelt på arrangører og teaterfolk. Det indebærer blandt andet, at hvert teater maksimalt kan sende to deltagere. Det kan - afhængig af antallet af tilmeldte - ligeledes være nødvendigt at lave begrænsninger i arrangørernes deltagelse.

De oplæg der præsenteres har som overskrift: Hvad forventer arrangørerne af teatret og hvad forventer teatret af arrangøren? Det er en meget bred formulering, som vi håber giver mulighed for en frodig debat om alt fra kvalitet til mørklægning.

Vi glæder os til at se jer i Horsens, og ser frem til en hektisk dag med spændende teater og bramfri debat.

PROGRAM

08.30 - 09.15	Ankomst m/kaffe og 1 rundstykke
09.15 - 09.30	Dagens program v/Jan Torp
09.30 - 10.30	Forestilling - KLODS HANS (8-12 år) med BAGGÅRDEATRET
10.30 - 11.00	Debat og snak om forestillingen, med oplæg af Peter Seligmann fra BAGGÅRDEATRET
11.00 - 12.00	Oplæg fra Kis Michaelsen, børnebibliotekar fra Kolding og Mie Christoffersen, lærer fra Jelling om arrangørernes krav og forventninger til børneteatrene. Derefter debat.
12.00 - 12.45	Frokost
12.45 - 13.30	Præsentation af Børneteatersammenslutningen som forum for kvalitetsdiskussion. Debat om hvordan arrangører kan bruge Børneteatersammenslutningen
13.30 - 14.30	Oplæg fra Henrik Steen Larsen, skuespiller fra FAIR PLAY og Hans Jørgen Sahl, administrator fra GRUPPE 38 om teatrenes krav og forventninger til arrangørerne. Derefter debat
14.30 - 14.45	Kaffe og kage
14.45 - 15.00	Introduktion til forestilling med Anne Josephsen fra SKÆGSPIRE.
15.00 - 15.55	Forestilling - MIN ENGEL (3-8 år) med SKÆGSPIRE.

Ret til ændringer forbeholdes.

Deltagergebyr kr. 230,- pr deltager. Beløbet dækker – udover deltagelsen – også for frokost incl. 1 øl/vand samt morgen- og eftermiddagskaffe med brød.

Tilmeldingsskema fåes ved henvendelse til Kaskadeteatret på telefon 7578 2033.

Staffan Westberg som den
kække Ole Luk-
øje på Det Lille
Teater

Godt begyndt

Starten er gået. Niveauet lagt trods en fatal skønhedsplet, og hvis Odsherreds nye egnsteater fremover satser ligeså meget som ved åbningsforestillingen »Kentaure«, er der godt nyt til børne- og ungdomsteatrets publikum

Odsherred Teater: »Kentaure« af Mats Wahl. Oversættelse: Jonna Oulund og Simon Vagn Jensen.

Iscenesættelse: Richard Looft. Scenografi: Ann Bonander Looft. Medvirkende:

Bo Carlsson, Andreas Dawe, Morten Nørby, Robert Reinhold og Anja Owe.

Aldersgruppe: 14 år og op.

ANMELDELSE

Råt og fascinerende, kort sagt lige efter bogen, efter mediernes p.t. yndlingsudtryk, efter tidens teatertrend, når det drejer sig om unge – og så alligevel slet ikke.

»Kentaure«, det nye Odsherred Teaters åbningsforestilling, er nemlig totalt uden splat, video, rockorkestre eller andre spektakulære effekter. Alt det, der så herligt kan aflede opmærksomheden fra en grundlæggende fordring til såvel børne- som voksne teater om at skabe et troværdigt scenisk-dramatisk univers befolket af skuespillere.

Det er nøjagtigt, hvad der præsteres i forestillingen om fire store drenge, der pludselig – og lidt for tidligt – må tage ansvaret for deres

eget liv. Anledningen er rædselsfuld og tilmed autentisk. Spontan og uden anden grund end en pludselig opstået mulighed har de forsøgt at voldtage en klassekammerat.

Konsekvenserne er – dog kun i forestillingen – endnu værre, eftersom pigen begår selvmord.

Der står de så, en vinder, en taber og et par stykker midt i mellem, som forsøgsvis prøver at forberede sig til de forestående politiafhøringer. Med det interessante resultat at rollerne langsomt forskydes eller helt krakelerer – både personligt og i det spil, hvor de øver sig ved at afhøre hinanden. Hver har sin bagage hjemmefra, hver sine – mere eller mindre hemmelige – smertepunkter og den status, de andre har givet ham i den interne og tilsyneladende også eksterne hakkeorden.

Som tilskuer tror man på dem hele vejen – både som enkeltpersoner og som gruppe, ævlende og kævlende rastløse – af vane og af skræk. Eller når det mørke scenerum med en truende, trådnets-kube i midten ind imellem fyldes af ultra-grov, pubertetsvulgær situationskomik, vrænget frem i en sansestærk spillestil, der givet går lige ind i enhver afgangsklasse.

Bo Carlsson, Andreas

Dawe, Morten Nørby og Robert Reinhold er lige præcis så forskellige i typer og fortolkninger, at de supplerer hinanden som den nydeligste minimodel af det omgivende samfund. Så tilfældigt, at det ligner en tanke. Fra startens vittige grovheder, de usikre strategier, hånen, aggressionen og den feje manipulation, til slutningens provokerende konstatering af, at nogen altid er dømt på forhånd – også af kammeraterne.

Hvilket i endnu stærkere grad viser sig at gælde den arme pige, som med sit »socialt belastede« bagland, sin – påståede – omgang med store drenge i store biler, næsten selv har bedt om at blive overfaldet. En ikke ukendt problemstilling i sådanne sager.

Hun er til gengæld et fatalt, svagt punkt, som vælter den dramatiske balance i en ellers stringent, realistisk iscenesættelse. Af ustråling dybt utroværdig som skolens overmodne sexbombe med appeal ikke blot til seksualfikserede drenge, men også til fuldvoksne mænd – måske. Men den arme Anja Owe er åbenbart også blevet pålagt at afstå fra enhver ageren, der kunne sandsynliggøre hendes tiltrækningskraft, og – som det allerværste – udstaffet som Ofelia i hvidt ligetøj, på strømpefodder og med ud-

Anja Owe – omgivet af sine plageånder

slået hår! Måske i den hensigt at få pigen til at fremstå som helt og aldeles udtryk for frie seksualfantasier og i virkeligheden en bly viol. I så fald er figuren heller ikke overbevisende.

Alligevel bør den iøjnefaldende skønhedsplet ikke forklejne, at »Kentaure« – kunstnerisk og indholdsmæssigt – hører hjemme i børne- og ungdomsteatrets superliga. Dermed har Ods-

herreds nye egnsteater markeret sig som et sted, der satser på kvalitet og faglig kompetence – og det er vel ganske godt begyndt.

Randi K. Pedersen

Følelser på rutschetur

Nørregaard og Reiches Teater med underholdende og indholdsrig skovtur

Nørregaard & Reiches Teater: »Morris«. Oplæg: Claus Reiche. Manus: Frank Hvilsom. Instruktion: Steen Haakon Hansen. Scenografi: Randi Milsted og Kim Kirkeby Hansen. Medvirkende: Ragnhild Kaasgaard, Margit Szlavik, Klaus Andersen og Claus Reiche. Aldersgruppe: 14 år og opefter.

ANMELDELSE

Morris er ikke så meget historien om en gammel bil, der går i stå. Det er mere historien om de nye erkendelser, teenagepigen Gitte når på hendes 17 års fødselsdag.

Gittes mor, Eva, har sammen med både sin ex-mand, Bo, og sin nye kæreste, Simon fået den modvillige fødselsdag med ud på det, de har tænkt sig skulle blive en rigtig hyggelig skovtur med flag, balloner, pindemadder, flødeskumslagkage, kulørte

Foto: Jonna Keldsen

gaver og gemmeleg.

Men det som for Gitte tegner til at blive en håbløs fadæse, en ulidelig gentagelse af forældrenes pinagtige forestillinger og sindssyge beskyldninger, ender efterhånden i nogle konfrontationer, som åbner op for nogle sider af forældrene, som Gitte ikke kendte til.

I en abstrakt scenografi, hvor høje smalle standere i de danske nationalfarver, inkluderer skov; et stort, sort skråtstillet podie gør det ud-

for et naturterræn, de på skift kan bestige og rutsch ned ad, og et stort hvidt lærred belyst i orange eller blå-violette farver danner baggrund, får vi i rappe skift mellem dybsindig, socialrealistisk alvor og absurde, groteske og farceagtige optrin, indblik i de problemer, Gitte slås med.

Med en kæreste, Sak, som lige har forladt hende. En mor, som kører derudad med en spradebasse af en ny kæreste og et karrie-

reræs, der end ikke kan ligge stille på datterens fødselsdag men til stadighed er koblet til via den evigt kimmende mobiltelefon. Og med en håbløst handlings-svag og drømmerisk far, som ikke har evnet at realisere nogle af alle sine drømme. Hverken dem om eget savværk, om motorcykelturen tværs gennem USA med Gitte, eller den med et familiesammenhold, han ønskede at se lige så solidt, sejt, og ubrydeligt som et fyrretræ.

Mange tangenter

Ved at kredse omkring og holde fast i sine egne følelser foranlediger Gitte, at de voksne bekender kulør midt i den opgejlede festivitas.

Hun ser, at moren har haft fighterstyrke til at forfølge sine mål, og forstår samtidig, at moren tænker meget på hende bag overfladen. Hun sander, at farens snak om motorcykelturen er et fantasifoster. Og hun ople-

ver, at Simon bag alle fjollerierne har omtanke og dybder.

»Morris« kvalitet er, at den spiller på mange tangenter.

Det er en forestilling, som tør give grotesk udmaledede og kraftigt stiliserede billeder på den ekstreme oversethed og manglende respekt Gitte lever med. Som når Gitte sidder trængt inde mellem forældrene ved et lille campingbord, mens de på skift holder taler om, hvordan hun som baby havde navlestrengen to gange rundt om halsen, havde dobbelthage og svulmende lår, og siden med bøjle på tænderne var i stand til at sige som både en shetlandspony, en hønsegård og en amerikansk ambulance. Samtidig med at den rummer virkelighedsnære, smerte- og passionsfyldte scener, hvor Gitte fortæller om al sin tvivl, sine skuffelser og sine drømme.

Kirsten Dahl

Provokerende

Med sit nyeste udspil i en række film-inspirerede forestillinger præsterer Teatret Møllen med stor selvfølgelighed det, et pædagogisk korrekt teater end ikke tør tænke på at gøre

Teatret Møllen: »La Strada« efter Federico Fellinis film. Iscenesættelse og scenografi: Gitte Kath. Medvirkende: Connie Tronbjerg, Bo Larsen og Ole Sørensen. Aldersgruppe: 6 år og op.

ANMELDELSE

Hvis teatersport blev udøvet mellem færdige forestillinger, kunne Møllens dramatisering af Fellinis »La Strada« spille de fleste voksenforestillinger direkte ud i kulissen. Og så lanceres den oven i købet provokerende skruppelløst som en forestilling for børn fra 6 år. Hvad den bestemt også er, selvom de mest skrøbelige barnesjæle måske vil have det bedst med en voksen ved hånden.

For endnu mere udpræget end i den forrige filmgenigtning »Cykeltyven«, føres publikum – livligt underholdt, men med fast

hånd, lige luk ind i et dybt gribende, sanseligt univers. For dér i stadig pendulfart mellem ustyrlig komik og hjerteknugende tragedie at se livets inderste, mest sårbare rødder fuldstændig blotlagt. Sådan som det stærkt og smukt og næsten ublufærdigt ærligt sker i historien om gøgleren, Zampano, og den purunge, Gelsomina, han har købt af hendes forældre, så de kan forsørge hendes yngre søskende.

Det er forestillingens (og Fellinis) store fortjeneste at insistere på, at deres – materielt og menneskeligt – usle livsbetingelser er uden formildende omstændigheder. Der er ikke tale om svulstigt, socialrealistisk genremaleri, men om at konfrontere publikum med valget mellem at være menneske eller at vælge sin menneskelighed fra.

Stemmingsbærende scenebilleder

Gelsomina, spillet hudløst, men disciplineret af Connie Tronbjerg, prøver at overleve med sin menneskelighed i behold båret oppe af de minimale sprækker af

glæde og ømhed, det giver midt i vreden, angsten og sorgen. Hvorimod den afstumpede, brutale markeds-gøgler og plattenslager i Bo Larsens ikke entydigt onde fortolkning har lagt enhver følelse bag sig. Kun hans forfængelighed kan endnu såres, men så falder straffen for ydmygelsen også prompte – og den er dødelig. Først for den kække, li-nedansende sigøjner, som Ole Sørensen låner al sin underfundige udstråling og drilske charme.

I et høneklukkende underspil med alenlange, ekstremt udtryksfulde pauser, skaber han på en gang et

under af situationskomik og danner modpol til volden og frygten. For den troskyldige Gelsomina, der så gerne vil føle sig nyttig og ønsket, bliver han det første møde med menneskelig godhed. En – også for publikum – livsbekræftende understregning af, at alle kan noget, der er brug for, og for pigen en mulig vej ud af rædslerne.

Da han er borte, giver også hun op og lader kun en spinkel strofe tilbage, hvis blide tone binder hele historien sammen.

For voksne er det eksistensfilosofi dramatiseret indtil det ubærlige, fordi

»La Strada« som al god kunst trænger ind, hvor man sjældent selv kommer. Om bag de gustne overlæg og de selvbedrageriske forsvarsværker. De fleste børn vil derimod være på umiddelbar bølgelængde med forestillingen, fordi de i langt højere grad lever og vælger eksistentielt.

Samtidig har forestillingen en klar og enkel handlingsgang. Let at følge og fornemme alene ved de stemningsbærende scenebilleder og de nuancerige, stærke skuespillerpræstationer, der også byder på instrumentale udfoldelser i form af fejende ti-

volimusik på harmonika og messingblæsere.

Men bag det veloplagte gøgl og de store følelser tigger en viden om, at helt elementære muligheder for livsudfoldelse stadig er en uopnåelig drøm for store dele af verdens befolkning – og ikke mindst for børnene. Det er den politiske virkelighed, som »La Strada« også signalerer.

Så faktisk tilgodeser Møllens nye forestilling i enhver henseende de stadigt højere lydende krav om et børneteater, der ikke blot kan noget, men også vil noget.

Randi K. Pedersen

Bo Larsen og Connie Tronbjerg er begge af type og dramatisk temperament perfekte valg til gøgleren og pigen i »La Strada«

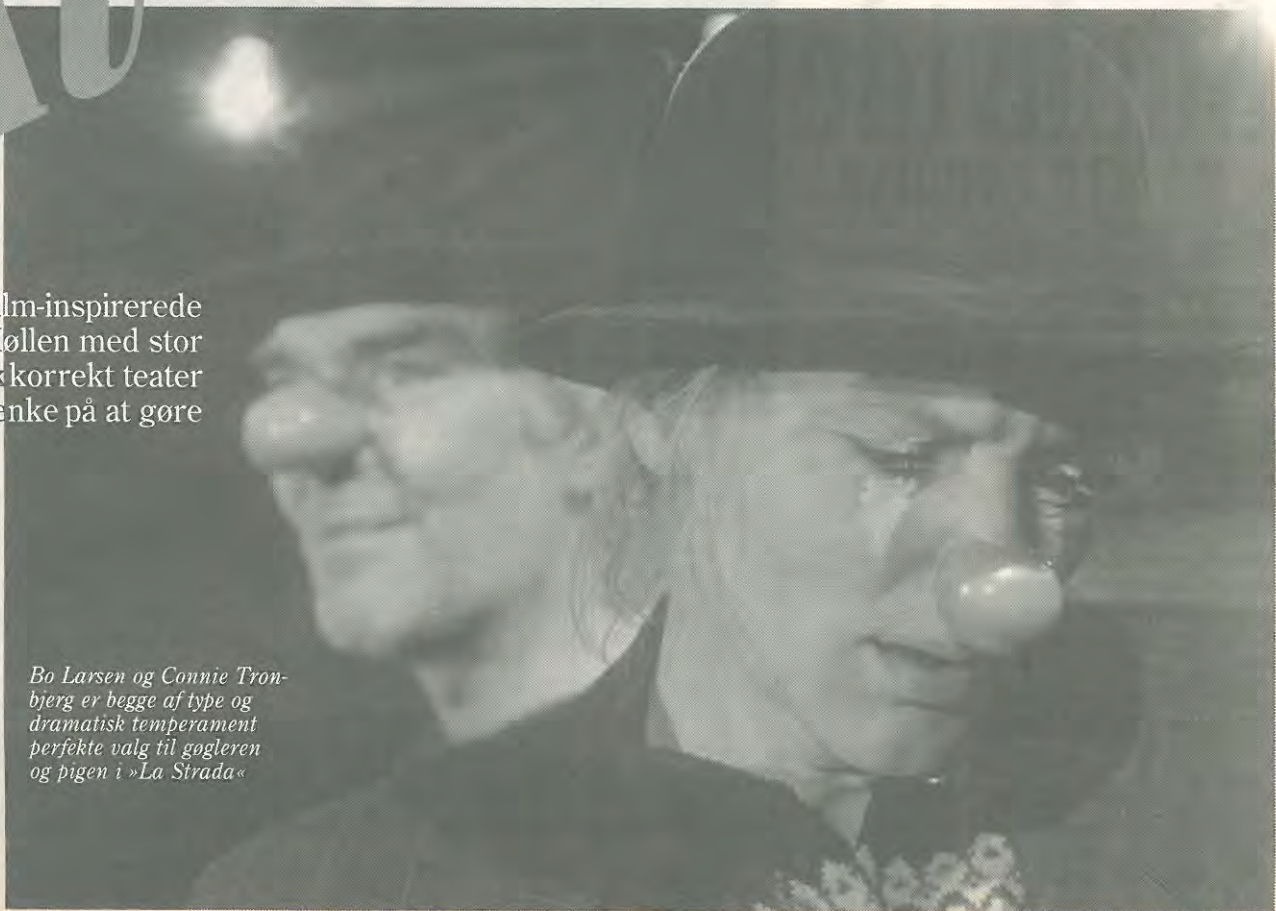

Foto: Jonna Keldsen

Lavmælt englefilosofi i hæsblæsende handling

Fine tanker om engles måde at manifestere sig på har svært ved at trænge igennem i Skægspires tempofyldte spil

Børneteateret Skægspire: »Min engel«. Manuskript: Ann Sofie Oxenvad. Instruktion: Poul Storm. Scenografi: Henrik Norlander Smith. Medvirkende: Pia Plesner og Mogens Sørensen. Aldersgruppe: 3-6 år.

ANMELDELSE

En stråhatklædt gadefejer, Hr. Bøgh, tusser stille omkring på et lille torv og fejer visne blade sammen. Indimellem samler han et blad op, holder det op mod lyset og filosofe-

rer lidt. Torvet er hans kendte, fredfyldte domæne. Statuen, som står i midten har i årevis været hans trofaste samtalepartner. Og brønden er det sted han altid har kastet sine lykkeønskningsmønter.

Men netop i dag bliver roen pludselig brudt af et larmende kvindemenneske, Flora Florens, der klædt fra top til tå i hvinende grøn-orange farver kommer stavrende med sit tilsvarende hidsigtfarvede monstrum af et støvsugeapparat, efter at hun først fra bagkulisser har leget lidt kispus med Hr. Bøgh.

Med bladkranse, kulørte lamper, et enkelt englefoto og en utrolig og tilsynela-

dende ustandselig flom af ord får hun nær væltet den jordbundne og fortidsdvælende Bøgh af pinden med al sin nutidsorienterede engletro. For hvor han sindigt søger drømmerisk tilbage til forgangne tider og totalt fornægter al tale om, at der eksisterer engle, er hun til stede i nuet eller kraftigt orienteret mod en fremtid, som hun på det ufravigeligste er overbevist om, vil bringe en engel på banen, som gemmer på en romance til netop hende.

Hr. Bøgh når knapt at reagere før Flora på sin helt egen opsigtsvækkende og meget larmende måde er i gang med at udrudere alle de ting, Hr. Bøgh knytter

sin eksistens til. Efter et fodbad i ønskebrønden, ryger de visne blade op i støvsugeren, og snart efter er en elektrisk rundsavsklinge lige ved at gøre det af med den gamle statue.

Et overophedet energibundt med to hårknoldsantenner, som Hr. Bøgh i starten mest af alt ønsker af vejen, laver ravage på stedet og totalt om på ham selv. Men i takt med, at Hr. Bøgh forandrer sig, kommer han til at holde mere og mere af Flora. Og til slut når han frem til at tro på engle og ønske, at hun vil blive hos ham. Med håndfast »hep, hep-pe-li-hep«-kommando og aktiv modelering, får hun gjort et mandfolk, en

dansekavalier i sribet jakkesæt og tilbagestrøget hår, ud af den forsagte gadefejer. Og en aften de begge sover får han taget noget af al gassen ud af hende, ved at forskrække hende som spøgelse. Herefter er de i stand til at mødes, som to engle, der har besluttet sig for hinanden.

En i sin essens sød og velafrundet historie. men »Min engel« kæmper hele vejen igennem med det problem, at den spiller på to heste, der kommer til at spænde ben for hinanden.

Forestillingen lægger ud med at være filosofisk lavmælt. Men blander så en showagtig overflade med blandt andet dansehal og

roterende lyskegler ind i spillet. En underholdningspræget overflade som uheldigvis efterhånden kommer til at skygge for tekstens filosofiske dybder, som tvungen væk eller kraftigt sløret må ligge og kæmpe for at komme frem i lyset.

En blanding af englefilosofi og overophedede spiloptrin, som både stillforvirrer og meningssvækker forestillingen. En cocktail, som er så forskelligartet at forestillingens vakse vågenhed og rappe tempo desværre utilsigtet kommer til at virke mere forstyrrende og trættende end understøttende på helheden.

Kirsten Dahl

Pia Mourier på mormors seng som Sara, der drømmer om Snehvide og dværgene

Snehvide på nye eventyr

En klarøjet klassikergendigtning gør historien om Snehvide og de syv små dværge til et rapt, nutidigt eventyr i flot udstyr

Vendsyssel Egnsteater: »Sara og Snehvide« efter Grimms eventyr. Iscenesættelse: Ditte Maria Bjerg. Scenografi og dukker: Adrienne Agnew. Medvirkende: Pia Mourier, Kresten Andersen og Jørgen Bing. Aldersgruppe: 5-10.

ANMELDELSE

Der er solid, bedsteborgerlig tryghed i mormors gamle himmelseng, overlæsset med hvide blonder, hæklerier og floromhæng. Et udstyr, der giver Barbie-tidens lyserøde similidrøm kamp til strengen, men også bruges dramatisk. At sengen samtidig er et fremragende, højt spillepodie gør jo ikke noget.

Her kan alle se den voksne Sara, der drømmer sig så intenst tilbage til sin barndoms eventyr, at Snehvide og de syv små dværge bli-

ver levende. Næppe har Sara/Snehvide lagt sig til at sove, førend de nydeligste »barske« minearbejder-dukke-dværg kommer til syne bagved sengegærdet eller ligefrem op gennem sengen og sætter fart i historien.

Den kender tilskuerne selvsagt i forvejen, men forestillingens kontante, underholdende stil og mundrette nutidssprog, kemisk rensset for tuttenutteri, giver mulighed for nye oplevelser. Begreber som erindring, drøm og virkelighed sættes i relief uden helt firskantet at sættes på plads. Mens der til gengæld skøjtes henover andre aspekter, hvor tilskuerne godt kunne have fortjent – ja, måske har brug for – en uddybning.

Det gælder først og fremmest temaet om den onde stedmoder, der stræber Snehvide efter livet. Tilskuerne ved, at hun misunder den yngre piges skønhed. Men derudover forbliver figuren et stereotyp udtryk for rå, brutal magt og ondskab uden nærmere tilknytning til den øvrige historie.

Roligt overblik

Det var heller ikke tilfældet med en række gamle slagter-numre. Selvom de blev

ganske sjovt afleveret af de to dukkeførere, Kresten Andersen og Jørgen Bing, som – skønt godt gemt af vejen under den store seng – giver dukkerne hver deres pudsige, verbale karakter.

Et udspil, der modsvares af skuespilleren på sengen, Pia Mourier. I dobbeltrollen som den meget dramatiske historiefortæller, Sara, der ikke går af vejen for at være lidt vulgær, og den blide, flinkeskolepæne Snehvide, er hun intet mindre end fremragende. Med roligt

overblik styrer hun hele forestillingens rytme og skaber basis for medleven ved at sit nærvær og engagement både i spillet med dukkerne og i kontakten til publikum.

Derimod opleves valget af rockmusik som et underligt stilbrud ved en lige så underlig fest af typen, »bare-børnene-nu-ikke-keder-sig«. Her havde 5-årige tilskuere ikke mange chancer for at genkende numrene, og situationen virker i det hele som stemningsforstyrrende

og under iscenesættelsens relativt høje ambitionsniveau.

Forestillingens publikums-mæssige clou går til gengæld lige hjem. Der er ingen ende på jubel, genertid og overmod, når prinsen, der vækker den forgiftede Snehvide med et kys, bliver fundet blandt børnene i salen. At han i dette tilfælde var en pige, anfægtede ingen, så kampen for ligestilling er åbenbart ikke helt forgæves.

Randi K. Pedersen

Ypperligt

Teatrets nye forestilling »Sit« fortæller vigtige historier i en uovertruffen genial og morsom sammenstilling af krop, toner og tale

Teatret: »Sit«. Af og med: Claus Carlsen, Claus Helboe og Hans Rønne. Instruktion: Jacques Matthiessen. Kostumer: Gitte Bastrup. Teknik: Poul Jepsen. Aldersgruppe: 14 år og opefter.

ANMELDELSE

Så har Hans Rønne fra »Teatret« igen lavet en suverænt god forestilling. Denne gang i en trefaset vekselstrøm sammen med Claus Helboe og Claus Carlsen.

Med tre skabe, tre borde, tre stole og hver sit musikinstrument får de tre spillere skabt en forestilling, som er en billedrig, totalfortættet og meningsoptimeret stemningscollage af krop, fortælling og musik.

En stemning breder sig lige så stille. Et tændt lys bliver til tre tændte, og en arbejdende mand, der bestræber sig på at skabe noget, bliver til tre. Tre dybt koncentrerede mænd, der alle gerne – med hver deres frembringelser, vil i kontakt med hinanden, men som alle ringer forgæves ind til tomme rum eller uigennemtrængelige mure. Papir bliver krøllet sammen og smidt på gulvet og metervis af ståltråd bliver bukket og bøjet til et stift ringlende netværk, mens skævt vredne toner skrider desperat længsler ud i rummet. Tre mennesker med tre intentioner dybt isolerede fra og samtidig i en konstant indbyrdes interferens med hinanden. En massiv næsten uudholdelig stemning af uforløste bestræbelser forplanter sig i rummet.

Og så brister den »betændte byld«. Det foregående lades bagude, samtidig med at det nye bygger sig ovenpå

ved løjerligt ubemærket at blive trukket ud af det foregående altimens scenebilledet skifter. Møbler rokkeres om, personer skifter plads og et nyt kapitel, en ny afskygning af den sælsomme helhed sætter ind.

I »Sit« er tingene ikke, hvad de ser ud til at være. Vennen, der så ud til at have alle mulighederne, tager sit eget liv. Det lyse sommerdigt dækker i virkeligheden over et par drenges oplevelse af en kærlighedsakt, de ikke kunne kapere og derfor måtte slå ihjel. Og pigens med det vansirede ansigt rummer i virkeligheden den allerstørste skønhed.

Perlerække af godbidder

»Sit« er fyldt til randen med stemninger, bevægelser og pauser. Med en konstant glidende bevægelse svinger den mellem nogle yderpunkter, som hver for sig er spændt til

det absolut yderste. Forestillingen vover at bevæge sig helt derud i beskrivelser af menneskelige tragedier, hvor det virkelig smerter og gør ondt. Den evner at tage historier op, som i de fleste andre sammenhænge vil fremtræde håbløst oversentimentale. Og akkurat i tide svinger den så over til sin modsætning, for her at mestre nogle, enten ekstremt urkomiske, eller hyldende groteske situationer.

En konstant vekselvirken mellem tilstande af mod og fortabelser. En livslinedans mellem »angsten for omslutning og omklamring og angsten for selvstændighed og uafhængighed«. En krydsen mellem et stort, spontant, uforbeholdent »Yes« til det, der bringer glæde og tunge sorte skygger af dæmonisk destruktive tanker, der kredser om sig selv og truer med at splitte alt ad.

Med nøje valgte ord på magtpåliggende væsentlige-

der, stilistisk sikkert underpille, særegen stemningsbåren musik og en altid underliggende bund, der driver af humor, fortæller »Sit« om paradoksale livsskæbner, om det menneskeligt topcentrale og svært indfangelige: kærlighed og lykke.

En perlerække af godbidder. Der spindes f.eks. en genialt fabulerende ende over spørgsmålet: »Tror du på den eneste ene?«. Og en mands spontane lyst til at recitere et digt bliver i en vidunderlig, grotesk ironiserende scene fuldstændig pilleret i stykker af en teateriscenesætters kramagtigt selvhøjtidelige og fuldstændig misforståede hang til at illustrere og æstisere. På festivaler rygtes det hurtigt hvilke forestillinger som er topscorere og et sikkert must. I år står der »Sit« på skærmen. For forestillingen er ypperlig. Teater i topklasse, slet og ret.

Kirsten Dahl

Roden og dydsmønstret

Med 25 års forsinkelse opdager to mennesker, at de som purunge gik skævt af hinanden. Ikke med overlæg, men fordi de ikke kunne få øje på hinanden for lutter fordomme og rolletænkning

*Jakob Mendels Teater.
»Gensyn« af Jakob Mendel.
Instruktion: Hanne Felding.
Medvirkende: Jakob Mendel
og Vibeke Illum. Alders-
gruppe: 14-16 år.*

ANMELDELSE

For ham, Peter Mortensen, er det hele sådan »Lidt med forskel«. Både i forhold til de mange børn, han har efterladt i sit kølvand, i forhold til kontakten med omverdenen og – især – i forhold til ungdommens idealer. Dengang, da man demonstrerede mod krigen i Vietnam, Verdensbanken

og hvad der nu ellers faldt for.

Omvendt for hende, den buttede, mobbede mønsterelev med briller og spidse blyanter. Hun har tjek på sit ambassadesekretærliv, en elegant klædt kosmopolit, der kun er hjemme efter en faretruende oprørssituation i Rwanda.

Så er banen kridtet op mellem to knivskarpt tegnede personligheder. Så forskellige i temperament, karakter og social baggrund, at man uden videre anser den stormende, men skjulte og uforløste ungdomsforelskelse som sandsynlig. Samtidig er de lidt triste, lidt ensomme og følelsesmæssigt forkomne, så man antydningssvis ser en mulighed for, at de måske får en ny chance.

Vibeke Illum og Jakob Mendel i gensynet på den gamle skole

Det er forestillingens næstbedste pointe. Den bedste er, at vi aldrig får det at vide. For hvordan ville det spænde af. Ville de – ville vi andre – kunne lægge gamle fordomme bag sig, overvinde socialt betingede nederlag og det allersværeste, turde skyde rollerne til

side, tage maskerne af og vise sig selv og hinanden, hvem de egentlig er.

Gensynet ved et 25 års skolejubilæum sætter dem så småt i gang med det indre oprydningsarbejde, der sikkert kan afsløre både slitage og behov for småreparationer på sjælen. Men det

bliver tydeligvis også en anledning til at gå stærkere og friere videre. Hvad enten, det bliver sammen eller hver for sig.

Nostalgisk komik

Lige nøjagtig i dette fixpunkt bliver »Gensyn« interessant udover den morskab, der så oplagt er til stede ved dem slags 'ka-du-huske'-møder. Og vel kan han ej. Hvorimod hun med rutineret orden i sagerne disker op med omhyggelig dokumentation for det ene og det andet i en stribe veloplagte situationer. Indholdsmæssigt og dramatisk imponerer forestillingen ved at gøre dem omtrent lige så pinagtige, som grinagtige, kulminerende i den situation, hvor det går op for dem,

at de mistolkede hinandens signaler så fatalt dengang.

Anledningen er mindet om deres hovedroller i Brechts »Laser og Pjalter«. En stor succes, hvor Jakob Mendel får et lille mirakel ud af at demonstrere, hvordan han endnu kan huske hver eneste replik, der afle-

veres i stram retstilling, som læste han op fra en bog. Den eneste sejr Peter Mortensen vandt i et helt skoleforløb. Mens den oversete Lene, bedre vant til gode karakterer, til gengæld pludselig er ven med skolens mest eftertragtede parbukser.

Jakob Mendel kan naturligvis sin grove rod på fingrene helt ud i kroppens uroligt roterende bevægelser og det småfagede grin, når han jokker i spinaten. Alligevel er der ingen manerer eller tomt spil for galleriet i hans præstation. Der får modspil af samme høje standard fra Vibeke Illums velafrettede flinkeskolepige, som for én gangs skyld vover at lade temperamentet løbe af med sig.

»Gensyn« byder selvfølgelig på megen nostalgisk komik for de nedvirkendes jævnaldrende. Her er de helt rigtige musikbånd, de rigtige, kollektive minder og idiotiske påfund. Næppe meget anderledes, når det gælder substansen, end at unge i dag kan nikke genkendende til det meste.

Derfor er forestillingens virkelige fortjeneste, at den ikke stopper med det, men lader personerne gå ind i deres egen historie og selv tage ansvaret for en ny og bedre.

Randi K. Pedersen

Kys din frø

Charmerende danseteaterforestilling om at vække den indre frø til live

Corona Danseteater: »Frø – det kan du selv være«. Idé og koreografi: Jørgen Carlsund. Dramatiker: Vivi Bruus Jensen. Scenografi & kostumer: Søs Iben Ravn. Produktionsleder og lysdesign: Brian Asbech. Medvirkende: Louisa Wilquin, Esa Alanne, Finn Jensen. Aldersgruppe: 3 – 8 år.

ANMELDELSE

Vidste du, at vi alle har en indre »frø«, som vi går og gemmer på, og som bare skal vækkes for at springe ud i fuldt flor?

Hvis ikke, så se »Frø – det kan du selv være« og bliv klogere.

Frø er en afklaret, velafbalanceret, umanieret og ligetil person, som forstår at sætte pris på livets goder, som de byder sig. Han er tudegrim – men dødcharmerende – når han spiser sine fluer, fisker i sin røde balje, spiller på mundharmonika og ikke mindst, når han bejler til Prinsesse.

Som kontrast er Prinsesse smuk og tilsyneladende pæn og nydelig i stilige, kontrollerede renæssancedanse, men når der er lidt slinger i valsen, kommer der en forkælet lille hidsigprop op i hende.

Hun drømmer om den store kærlighed, men ser først ikke prin-

sen for bar frøer, og da Frø med et kvæk vil kysse, kvækker hun ham fnysende væk og gemmer sig i sit slot (forstået helt fysisk, for slottet er konstrueret, så det kan tages på).

Når hun lægger brynjen væk (læs: slottet), drages hun mod Frø og hans hverdagsaktiviteter og er da også istand til at slå gækken løs – i smug med hans ting. Hun er vant til at få sin vilje, men han giver ikke sin fiskestang fra sig uden videre – så det bliver slaget omkring fiskestangen, der gør at historien tager en vending. Hele denne scene er fyldt med uimodståelige, morsomme mimiske detaljer. Hun gør nogle forsøg med trodsig optræden, som dog ingen virkning har. Først da hun med indsmigrende kvindeliste og kilden får ham til at efterligne sine bevægelser, lykkes det – men snart ender hun viklet ind i snøren på hovedet i baljen.

Fnisende forløses hun af Frø og kvitterer med et kys.

Hun er da ikke længere hæmmet og efterligner nu Frøs fluefangning, hvor hun før gik rundt med en fluesmækker.

Han er ligesom i eventyret forvandlet til prins, men har fornuftigt nok bevaret frøen i sig. De har nærmet sig hinanden – lært af hinanden uden at miste sin egen identitet. Esa Alanne spiller Frø med hornbriller og eksede øjne i kysøjeblikket – herlig og uimodståelig i sin mimik. Frøens dans bygger på udstrakte lin-

jer forlænget af store svømmefødder og store spring, der gør at opmærksomheden henledes på frøens lange ben, og iblandet en stor del mimik illustrerer dansen således dens karakter og egenskaber. Prinsesse spilles af Louisa Wilquin, der fint får modsætningen frem mellem det ydre/det indre, holden tilbage/given los, drøm/virkelighed, at turde/at ikke turde.

Finn Jensen giver med sin musik og sang det hele atmosfære. Og når han som troubadour indvier os i eventyrets verden,

hvor alt kan sker, og lader os alle vide, at hvis vi tør kysse frøen, bliver vi aldrig den samme som før, mindes jeg Piet Heins ord: Husk at leve, mens du gør det. Husk at elske, mens du tør det.

Ann Berit Sourial

Frø er tudegrim – men dødcharmerende. Prinsesse er smuk men lidt af en hidsigprop – mens Finn Jensen, med sin musik og sang, giver det hele atmosfære

Smuk og filosofisk prins

Teatret Zeppelins version af »Den lille prins« er en gennemført æstetisk og filosofisk opsætning – men den savner lidt humor og spræl

Teatret Zeppelin: »Den lille prins«. Dramatisering: Jacques Ardouin (efter Saint-Exupéry). Instruktion: Claus Bue. Scenografi: Aase Engstrom. Medvirkende: Rasmus Haxen, Henrik Køhler og Torben Vadstrup. Aldersgruppe: 7 år og opefter.

ANMELDELSE

Teatret Zeppelins opsætning af Saint-Exupérys bog »Den lille prins« rammer på mange måder fint den tone som forfatteren har lagt i sin bog. En tone af blid humanisme krydret med forekomsten af nogle sære eksistenser med underlige voksenstupide gøremål eller ubehjælpsomt stivnede betragtninger på tilværelsen.

Tekstligt ligger forestillingen tæt op ad originaludgaven. Den refererer enkelte steder direkte fra forlægget, og omformer ellers nænsomt de større handlingsammenhænge uden at

ændre på grundhistorien.

Visuelt byder Zeppelins version på en æstetisk smuk og enkel billedlighed. Et stort lærredsklæde trækkes i starten i vejret og danner det omsluttende lyse ørkenlandskabsrum, hvor den lille prins møder jordens repræsentant, den unge, strandede pilot. Små toppede forhøjninger rundt omkring i landskabet udgør så de andre planeter, den lille prins har besøgt. Og ude i periferien fortil ved den ene side har en fortæller slået sig ned på en lille taburet. Han læser op af teksten, illustrerer på tavlen bag sig, lægger stemme til nogle af de figurer, som optræder, og træder indimellem også ind i selve spillet som nogle af de skikkelser, prinsen har mødt på sin rejse.

Forestillingen veksler på den måde mellem fortællere ns fortællen og spillet i scenografien.

Kåbeklædt tåbe

Prinsen dukker op i ørkenen og møder piloten. Og ind i deres møde flettes så en række små flashback-

spil, der illustrerer prinsens møde med skikkelserne fra de andre planeter.

En kåbeklædt tåbe af en konge uden undersætter træder frem for i sin venten efter bedre vilkår at fordrive tiden med nyttesløse befalinger. En meget forfængelig mand står adstadigt rank i stadstøjet og venter forgæves på beundrere. En dranker står og drikker for at glemme, at han skammer sig over at han drikker. En

indbildsk forretningsmand fabulerer om sit absurde ejendomsforhold til stjernerne. En lygtemand tænder og slukker troskyldigt lygten på den lillebitte ø, han bor på, fordi instruksen nu lyder sådan. En geograf, der aldrig forlader sit studerekammer sætter sig bag sit landkort. Og siden støder både en sporskifter, en ræv og en slange til.

En række møder som med prinsens efterfølgende kom-

mentarer stiller skarpt på voksenverdens dumhed, og som sammen med historien om prinsens rose leder til filosofiske udtalelser om at »det væsentlige er usynligt for øjet« og kun kan ses med hjertet.

Teatret Zeppelins version af »Den lille prins« er en meget visuelt smuk og gennemført stilren forestilling. Men midt i al den ydre vellykkethed kommer man indimellem til at sidde og

savne nogle krusninger, noget spræl der rykker, farver der pibler og humor der frisker lidt op på en filosofifyldt helhed, der er lidt for tung og indimellem synes en lille smule (selv)højtidelig.

Kirsten Dahl

Tam skovtur i sengebetræk

Teatret Vester 60's nye småbørnsforestilling rummer det genkendelige, men savner overraskelser og detaljer

Teatret Vester 60: »En dag i sengen«. Manuskript: Lisbeth Tanghøj. Instruktion: Niels-Peter Kløft. Scenografi: Henrik Dan Jensen. Mors stemme: Susanne Oldenburg. Medvirkende: Lisbeth Tanghøj. Aldersgruppe: 1 1/2-4 år.

ANMELDELSE

Har du set noget godt (teater) for de helt små? – det var det spørgsmål, som hele tiden med en blanding af håb og mistrøstighed røg gennem luften, når travle brugere på festivalen mødtes på gange eller i busser på vej fra én forestilling til den næste.

En forståelig efterspørgsel. For udbuddet af forestillinger for de 1 1/2-4 årige er ikke stort, nye forestillinger er der ikke mange af, og kvalitetsteater er her en udpræget mangelvare.

Teatret Vester 60 var en af

de grupper, der var på banen med en ny forestilling, »En dag i sengen«, for den meget bredtavnende aldersgruppe.

»En dag i sengen« foregår i Mathildes mors soveværelse. Her gemmer den 6-årige Mathilde sig i morens seng med skovturskurven, som hun har snuppet. Mathilde vil ikke med på den årlige familieskovtur, fordi hun ikke har lært at drikke af en sodavandsflasker uden at spilde og derfor kan forudse, at hun vil blive drillet ligesom sidste år.

Mens Mathilde snuser sig ned under morens dyne, et kirsebærrødt velourtæppe, der med sin duft af Om, Nivea og Gosh er indbegrebet af mor, har moren, ifølge den bandede stemme som høres bag bagvæggen, lidt for travlt med at gøre sig klar til skovturen. Fiskefrikadellerne brænder på. Og da det kommer til den personlige make-up, erstatter hun uden at kny deodorant og læbestift med hårspray og kindrødt.

I soveværelset over Ma-

thilde sig i at drikke sodavand ud fra remsen: »sodavand, åbn munden, prop af, hold med begge hænder, nakken tilbage og så hæld«, alt imens vi fra morens stemme bagved hører om sidste års skovtur med onkel Bent og fætrene.

Genkendelig univers

En skovtur Mathilde snart efter mimer i sengen, med en gul strandskovl som onkel Bent, kondisko som fætrene, morens deodorant som tanten og sodavandsvandplask ud over alle bredder. En våd leg i sengen, som ender med at Mathilde pludselig, da den røde dyne bliver til en kæmpe rosinsbolledej og hun uden at tænke på alle forskrifterne rækker ud efter flasken, kan drikke uden at spilde. Og akkurat da råber moren, at de i år har hele to kasser sodavand med og at bussen holder klar.

Lisbeth Tanghøj tager opmærksomt imod det meget unge publikum og spiller

rollen som Mathilde med en udmærket blanding af indlevelse i rollen og uadrettet opmærksomhed på de små tilskuere.

Men det ændrer ikke på den omstændighed, at »En dag i sengen« mangler overraskelser og detaljer. Forestillingen leger for lidt med det genkendelige univers af sprogligt volapyk, pudsige talemåder og tilsyneladende løjerligt irrelevante handlemåder, som hører småbørns irrationelle univers til.

Der sker ufatteligt meget sprogligt såvel som motorisk med børn fra de er 1 1/2 til de bliver 4 år. Der er tale om afgørende forskelligheder i livserfaringer, som man skal have en dyb indsigt i for at kunne lave teater, der kan spænde over en så lang udviklingsfase. Teatret Vester 60 vover forsøget. Men resultatet er en udramatisk, tam og uengagerende forestilling.

Kirsten Dahl

Stort teater i små træsko

Jytte Abildstrøms Teater har meget på programmet - bl.a. en forbilledlig klog og morsom forestilling for de mindste tilskuere

Jytte Abildstrøms Teater:
»Trip Trap Træsko« af Signe Birkbøll. Instruktion: Staf-fan Björklund. Scenografi og dukker: Enid Björklund. Komponist: Lars Fjeldmose. Medvirkende: Erik Olsen. Aldersgruppe: 1 1/2 - 4 år.

ANMELDELSE

Historien om den lille kylling, der for første gang vover sig af sted alene, er et af de mest seriøse eksempler på forestillinger for vuggestuebørn, der er lavet på dette ret nye område inden for børneteater. Her er ingen slatten overgiven sig til pædagogikken - med tabet af en teateroplevelse til følge - men mod til at spille på hele følelsesregistret.

Den drevne og dygtigt medspillende dukkefører,

Erik Olsen, mister ikke et sekund tilliden til de små tilskuers lyst og evne til at lade sig opsluge af teatrets magi. Her er ingen gustne forbehold, når det gælder om at præsentere den lille kyllings skrækblandede betagelse over mødet med den store verden lige uden for hønemors beskyttende vinger.

For det har sine følelsesmæssige omkostninger, når man har mod på at blive større og gerne vil udhjelpe sin mor med at skaffe vand i en lidt for stor spand. Men i stedet kommer til at bruge vandet på blomsterne og har svært ved helt at finde ud af, hvordan man får noget nyt i spanden. Eller når man ikke er så modig til at kravle ned ad en stige, som man gerne vil være.

Nederlag ingen katastrofe

Dog er et lille nederlag ingen katastrofe, når man har

sine dejlige røde træsko at glæde sig over og tilmed er blevet både klogere og mere erfare. Ikke mindst på verdens gang og naturens orden, for »Trip Trap Træsko« er økologisk korrekt teater i den frodige, Abildstrømske ånd, fra før den slags blev moderne.

Her er ingen øjenblændende ydre pragt, men støvede øko-farver og ubeskriveligt søde, kluntede og klappende trædukker fulde af personlighed. Hvis karakterer understreges af en livlig og velmoduleret replikbehandling, der trods en lynhurtigt skiftende dialog - undertiden rimet - gør det nemt at holde dukkerne ude fra hinanden.

Forestillingen, der præsenteres i dukketeatrets mest enkle og krævende udgave - et bord - er bygget op i små, overskuelige forløb fulde af stemninger og komik. Men med en sammenhæng og et flow i spillet, sangene og musikken, der holder forståelsen

og dermed opmærksomheden fangen. Ligesom Erik Olsens egen dybe koncentration om spillet emmer ud i rummet og synes at brede sig til tilskuerne, børn såvel som voksne. Så godt, grinagtigt og gribende kan det gøres, når man ved, hvad man vil med sin forestilling og også har talent til at realisere det.

Randi K. Pedersen

Erik Olsen i »Trip Trap Træsko« - en forestilling af enkel ydre pragt, men med stor scenisk gennemslagskraft

At drømme med på et æg

Sælsom sammen-sat forestilling om fornægtelse og livslust

Paraplyteatret: »Hvad siger ægget?«. Af Ray Nusslein og Jacques Templeraud, inspireret af Magritte's billeder »Les affinités électives«. Medvirkende: Ray Nusslein, Gyda Carlsson og Anna Daub. Aldersgruppe: 5-9 år.

ANMELDELSE

Over forestillingsplakaten udenfor hænger der en lille notits, der minder publikum om, at forestillingen er for børn og at dens gennemførelse i den grad er afhængig af deres tilstedeværelse.

Mere i overensstemmelse med fakta i »Hvad siger ægget?« kan det ikke siges. For forestillingen er ensbetydende med en oplevelse af en teatermands forunderlige evne til at skabe en levende dialog med sit børnepublikum. Her tales der hverken hen over eller ned til, men sammen med børnene.

Som Ray Nusslein har for vane begynder forestillingen stille og roligt i forgemakkerne med, at han denne gang i rollen som manden, der kommer langt væk fra, far skabt et tillidsforhold til børnene. Med et spil, som intet hastværk har og en excellent evne til at drage børnene med ind i spillet som reelt betydningsfulde aktører, etablerer han i ubemærket deres fortrolighed og lyst til at være med i historien.

En historie vi så andægtigt - men ikke overhøjtideligt - føres ind til ved hver og en at blive hilst velkommen med et håndtryk og en lille tak for, at vi vil hjælpe til.

Bænket i et stort ægformet rødt telt begynder en fælles undersøgelsesproces. En

søgen efter en himmel, en pige og et forsvundet æg.

Med musik, en masse små tegn (små stykker stof, tegninger på en tavle, og små mærkater og ansigter med forskellige udtryk, som skjuler sig på indersiden af mandens store frakke), en løjlerig kroget danserinde med en krykke, et stort magisk indeburet æg, og frem for alt et samspil med publikum, som rådspurgte og medhjælpende assistenter, gennemspiller forestillingen en ung piges drøm.

En dybt filosofisk drøm, som handler om og direkte formulerer, at det ikke er angsten, men fornægtelsen af angsten, der lukker hjertets døre, og som taler om vigtigheden af, at æggets skal (eller vores) ikke bliver for tyk, for så kan det indeni ikke komme ud.

Meget komplekst stof, som dog hverken synes at virke mystisk eller svært tilgængeligt for børnene, fordi det er tilrettelagt og formet så det hele tiden appellerer til deres intuition. Børnene synes snarere bedre beredt end os voksne til uden forbehold, men lystent og beredvilligt fra start til slut at leve sig med som betydningsfulde assistenter, der med kommentarer, svar, mimik og kropssprog hjælper forestillingen igennem.

»Hvad siger ægget?«, som også kalder sig »Et lille drømmespil med billeder og musik«, er en hyldelse til det at undres, til det at stille spørgsmålstejn ved tilværelsen, og til at det at tro på intuitionen og det, fantasien og vores egne drømme kan sætte iværk.

»Hvad siger ægget?« er en forestilling med en sjælden samtidighed af humor, varme, kompleks filosofisk dybde og ærlig publikumsdeltagelse. Og så opfinder den på forunderlig vis ord undervejs sammen med sit publikum. Ord som knytter sig til hele forestillingens karakter af eksperiment, korrekur og totaloplevelse.

Kirsten Dahl

Torben Vadstrup og Henrik Köhler i Zeppelins dramatisering af »Den lille Prins«

Foto: Anders Hjemming

Kvalitet i ler

Foto: Thomas Hommelgaard

Begge er i deres udgangspunkt helt almindelige mænd med helt almindelige tanker og følelser. Men så er der bare lige det, at de hver især ud fra deres præmisser retfærdiggør netop deres ret til at dræbe

Med en lerklump som omdrejningspunkt er forestillingen »Pedro og Kaptajnen« om torturens væsen tæt på at kvæle dramatikken i fødslen

Mariposa Teatret.
»Pedro og Kaptajnen«
af Mario Benedetti.
Oversættelse: Birgitte
Kemp. Instruktion: Peter
Kirk. Scenografi: Mariposa
Teatret. Medvirkende:
Martin Ammundsen og Heine
Ankerdal. Musiker:
Martin Jacobsen. Alders-
gruppe: 14 år og op.

ANMELDELSE

Historien om to mænd, der mødes over en klump ler, er lang og fuld af lidelse. Det sidste er at forvente i en teaterforestilling, der som »Pedro og Kaptajnen«

handler om torturen og al dens modbydelige væsen. Derimod er tempoet i Mariposas udgave af mødet – eller nærmere det kamouflerede forhør – mellem bøddel og offer, så langsomt og ensformigt, at det omtrent kvæler dramatikken.

Trods stykkets oplagte, højdramatiske muligheder, forbliver iscenesættelsen i sin egen, sindige rytme. Så massiv og jævn, at hverken det klaskende ler, den p.t. så populære saxofon eller de to hårdtarbejdende skuespillere for al-

vor formår at bryde den. Man savner kunstnerisk dynamik og skud i det, der foregår på og omkring bordet med de to stole og den – efterhånden rædsomt irriterende – klump ler. Irriterende, fordi den stjæler mere opmærksomhed end den fortjener, og fordi den binder spillet alt for meget. Så det, der vel er tænkt som forestillingens originale, dramatiske idé, i realiteten opleves som en direkte hæmsko for såvel form som indhold.

Selv, da det famøse ler indtager rollen som lagkage i den klassiske smide-møg-på-hinanden situation, der drejer sig om hele tiden at gå over strengen, forbliver det hele un-

derligt tamt og udvendigt. Hvilket også skyldes, at rollerne er mere krævende, end der er dækning for.

Dramatisk temperament ikke er et spørgsmål om at kunne råbe højt eller gå fysisk hårdt til sin medspiller – med eller uden ler og vandspand. I »Pedro og Kaptajnen« mærkes fraværet af en overbevisende indre spænding hos de medvirkende stadig stærkere, jo mere brutalt situationen udvikler sig.

Konflikterne fremstår alt for forenkede og unuancerede – trods tekstens mange påstande om det modsatte. Alligevel er Mariposas forestilling ikke noget ringe debatoplæg, for som typer er Martin Ammundsen og Heine An-

kerdal glimrende. Ligesom den i øvrigt så farveløse instruktion hverken forherliger bøddlen eller hans offer, men lader dem forblive tvetydige.

Begge er i deres udgangspunkt helt almindelige mænd med helt almindelige tanker og følelser. Men så er der bare lige det, at de hver især ud fra deres præmisser retfærdiggør netop deres ret til at dræbe. Den ene for sin sag, den anden for sit system og sin bekvemmelighed. Om det ene er mere nødvendigt og derfor moralsk forsvarligt, end det andet, kan forestillingen uden tvivl godt få unge til at diskutere.

Randi K. Pedersen

Her går grænsen

Forskellen mellem det kunstnerisk bevidste og fagligt kompetente børne- og ungdomsteater og det, der intet har at byde på er nu så stor, at grænsen for, hvad der bør accepteres, er nået

Af Randi K. Pedersen

Den årlige børneteaterfestival er ikke kun en megastor premiefest, men også stedet for status og eftertanke. På den baggrund bliver børneteaterfestivalen 1996 det år, hvor min samlede vurdering som anmelder er, at med omstående tilbud til børn går grænsen for, hvad der bør accepteres under betegnelsen professionelt teater. Såvel af Børneteateret som samlet teaterområde, som af de udvalg og myndigheder, der beredvilligt synes at åbne kassen for hvad som helst, der ikke engang selv profilerer sig som teater. Hvilket blot betyder, at det ikke længere er hensigtsmæssigt at definere professionelt børneteater som noget, folk kan leve af – uanset kvalitet.

Ingen bør vel i princippet sætte grænser for andres udfoldelse, og inden for f.eks. malerkunst eller lyrik kan man helt og holdent dyrke sine lyster uden at genere andre. Sådan er det ikke med teater.

Det fordrer nu engang et publikum, og da køberne på børnenes vegne tilsyneladende modtager alt med klapsalver, blot det ikke kan genere nogen (læs: ledere, bestyrelser, bedsteforældre) så må andre gå ind og være de sagesløse børns advokat. Det vil sige på en mere direkte facon, end ved blot at informere og rådgive deres voksne. Jeg melder mig gerne og vil som konsekvens heraf straks gøre opmærksom på, at det følgende (modstående side, red.) hverken hører hjemme i kategorien professionelt eller teater.

Til nød måske dilettant, for med dansk amatørteaters ofte høje standard ville en sammenligning med dette område være at give sorteper videre til de forkerte.

William Frohn, teaterleder og dukkefører, og dukkefører Dorte Rasmussen, i »Rejsen«, hvor de dog fortrinsvis befinder sig bag kulisserne

Kedsommelig doceren

Groteatret har et prisværdigt klart defineret mål for sin virksomhed. Det har bare ikke spor med teater for børn at skaffe, men er udelukkende af pædagogisk karakter

Groteatret: »Rejsen« af William Frohn m.fl. Instruktion: Nina Kareis. Scenografi og marionetter: Poul Arne Kring m.fl. Komponist: Michael Fritze. Medvirkende: William Frohn og Dorte Rasmussen. Aldersgruppe: 1½-4 og 3-7 år.

ANMELDelse

Hvis man vil give de mindste børn en letforståelig, billedbaseret introduktion til de fire elementer, kan man med sindsro hyre Groteatret til opgaven som info-medarbejdere. Hvis målet derimod er at lade børn få en teateroplevelse, betalt af små budgetter, må man direkte advare mod »Rejsen«.

I betragtning af, at der er hele tre forfattere, er resultatet et stykke forbløffende banal naturhistorie om de fire elementer. Doceret uendelig kedsommeligt og umoduleret i nøjagtigt samme tone-

fald fra start til slut uden den ringeste sans for, endsige indsigt i elementære, dramatiske virkemidler. Bortset – selvfølgelig – fra de obligatoriske dukker.

Groteatrets er nydelige og stort set ude af stand til at bevæges. Det er måske godt det samme, for de to dukkeførere fægter bare lidt op og ned med dem, tilsyneladende lige så ubehjælpelige på dette felt som på de øvrige, der har med teatermæssigt håndværk at skaffe. Det foregår gennem nogle dertil indrettede åbninger i en temmelig charmerende kulisser, formet som en stor bog. Endnu en af børneteaterets udtjente travlere og i hvert fald langt fra den billedfantasi, som dukkeførerne indledningsvis lover tilskuerne.

Det gør nu mindre, for børn på et par år forstår alligevel ikke ordet. Derimod skal de nok fatte den klokkeklare forhåndsbesked: »At dukkerne ikke vil svare, hvis publikum taler til dem under forestillingen«. Et rimeligt krav forstås, når »Det er Far, der skal putte.« Men om det også er pædagogisk antageligt sådan at lukke munden på de små tilskuere, må andre fagfolk bedømme.

Det er den lille dreng med det for tilskuerne sikkert noget forvirrende navn, Vilso, der skal sove, fordi han har feber. – Lykkeligvis, for så drømmer han, og vi kan få lov til at kigge med i hans drømmebog med rejsen til de fire elementer.

Randi K. Pedersen

Kreativ pædagogik

Med Anny Vind ved roret bør man ikke tøve med at forlade sine småbørn. Det er straks mere problematisk, hvis man i selskab med børn opsøger hende for at se teater

Teatret Det Gode Håb: »Fra en særlig kasse«. Instruktion: Danny Andersen. Medvirkende: Anny Vind. Aldersgruppe: 1½-3 og 3-7 år.

ANMELDelse

Tværkfaglighed giver ofte anledning til inspirerende, kunstnerisk nytænkning. Det gælder også på børneteaterområdet, men forudsætter selvfølgelig, at målet er en fæ-

dig forestilling.

Som udgangspunkt behøver man således ikke anfægte, at Teatret Det Gode Håb indgår i tæt symbiose med pædagogikken. Problemet er, at der ikke kommer noget, der bare minder om teater ud af det, og at det af Den Røde Brochure tydeligt fremgår, at det heller ikke er målet.

Det er derimod tilbuddet om en slags musikalsk og dramapædagogisk legestue og som sådan absolut i kategorien »kreativ pædagogik«. Anny Vind har sikkert styr på både rekvisitter og det stadige frem og tilbage-rend af børn, der er med til så det ene og så det andet undervejs i rækken af sange, lege, småsnak, hatteprøvning osv. Ind imellem når hun også selv at klovne lidt – meget lidt – til husbehov, og er absolut nærværende i sin kontakt med børnene.

Faktisk gik det så glimrende, at det nærmest virkede som en utidig afbrydelse, at Mormor Annys søde små dukke-børn kom på besøg. Men det var der også råd for. Den ene dukke blev lynsnart anbragt på skødet af en voksen tilskuer, så kom der ikke flere forstyrrelser i børnehavesangene fra den kant.

Alligevel kunne hverken hal-løj eller alarm skjule manglen på eller anden form for en historie eller blot en ramme-fortælling af nogenlunde sammenhæng. Den slags var der intet af i »Fra en særlig kasse«. Derimod var der en kasse, stor brun, grim og af pap, som et barn kan gemme sig i, for så at hoppe op og råbe bøj.

Er det et perspektiv for dansk børneteater eller er det måske på tide, at nogen finder ud af at trække grænsen. Så at det – uanset, hvor stor en pædagogisk kompetence, man er i besiddelse af – ikke i sig selv giver adgang til de i forvejen alt for slunkne teaterkasser.

Randi K. Pedersen

En dårlig læreplads

At noget så eklatant ringe som »Dyrene i Hakkebakkeskoven« af Athena Æventyrteater overhovedet kan sælges, nærmer sig en ansvarsløshed fra brugernes side, som er skræmmende

Athena Æventyrteater: »Dyrene i Hakkebakkeskoven« instrueret af Inge Ullersted Brockdorff. Aldersgruppe 4-9 år.

ANMELDelse

Teater – som bygger på Thorbjørn Egners højtskede og vildt misbrugte bog om Klatremus og alle de andre – der ikke viger tilbage for 180 små tilskuere, og som ikke praler med kendte navne, er måske enhver budgetansvarligs drøm. Spørgsmålet er, om det også er børnenes.

I så fald er det næppe i den vakkervorne udgave, som Athena Æventyrteater byder på. Historien er der ikke røkket ved, musikken heller ikke. Men kvalitetsniveauet i fremstilling og scenografi gør det til komplet ubegribeligt, at noget så ringe nogensinde er godkendt som refusionsberettiget. I Athena Æventyrteaters tilfælde er det ellers ganske ligetil at konstatere, at der her er tale om den rene, skæreste dilettant af en standard, som med største lethed kan overgås af den nærmeste folkeskole eller gymnasium med en dygtigt dramalærer.

Der kan man ligesom hos Athena finde unge, håbefulde mennesker, som gladeligt hopper og springer. Uden at det i øvrigt fremgår nogen steder, hvem de – eller nogen andre, der eventuelt måtte have bidraget til forestillingen – er. Lige bortset fra Inge Ullersted Brockdorff, der står som instruktør – hvilket man ikke ser meget til – og vistnok også er teatrets leder.

Hvad scenografi og kostumer angår, så fortjener det knapt at kaldes sådan. Begge dele er påfaldende hjemmeflikkede at se til, men kostumerne er klart værre. De hæver sig næppe til det, fantasifulde børn kan præstere, når de står på hovedet i kurven med klæ'ud-tøj.

Men så musikken og sangene da, dem kan man vel ikke sådan berøve farve og stemning. Det viste sig, at det går helt af sig selv, når de medvirkende ikke vokalt magter opgaven. En frisk ungersvend med fjer i hatten og kappe tog sig pænt af klaveret og gudskelov for ham, for han kunne da spille rent.

Alt andet var jammerligt dårligt og understregede kun, at børneteater er en krævende læreplads og at Athena Æventyrteater et foretagende, som enhver med seriøse teaterplaner bør forlade i en fart. Hvilket hermed også anbefales publikum.

Randi K. Pedersen

Nye medlemmer i BTS

Børneteatersammenslutningen (BTS) kan se frem til en betragtelig forøgelse af medlemstallet, idet foreløbig ti teatre har meldt sig som potentielle medlemmer. Det er ikke mindst beslutningerne om nedsat kontingent for dobbelt medlemskab af BTS og FAST (Foreningen Af Små Teatre), der har sat skub i tingene. Paraplyteatret, Jakob Mendels Teater og Bådteatret har tidligere været medlemmer, og de syv øvrige er: Taastrup Teater, Replikken, Mister Jones, Odsherred Teater, Dansk Rakkerpak, Mariposa og Vendsyssel Egnsteater. Det er bestyrelsen for BTS, der indstiller teatrene til optagelse, men generalforsamlingen træffer formelt afgørelsen.

Det levende ord

Fra 2.-16. juni arrangeres et intensivt kursus for vordende dramatikere med en vis teatererfaring. Kursusleder er Janek Szatkowski, lektor ved Århus Universitet og leder af forsøgsuddannelsen for dramatikere i Århus. Der er plads til otte børne-/ungdomsdramatikere og otte voksendramatikere, som via teori og øvelser kan få bedre greb om skriveprocessen.

Yderligere information: Teater og Dans i Norden, tlf. 31 22 75 00

Misbrug af børn

»Det er som om de sidste 20 års udvikling inden for børneteaterområdet fuldstændig er gået hen over hovedet på det etablerede voksteater. Her fortsætter man bevidstløst med at producere børne- og familiefestillinger aldeles magen til de rædsler, man blev udsat for på Skole-scenen«. Et citat fra Henrik Lyding, der i Jyllands-Posten harcelerer over Det Danske Teaters børnepublikums-fjendske udgave af »Dyrene i Hakkebakkens koven«. Instruktør Søren Pilmark og skuespillere får på puklen af såvel ham som Beth Juncker, der i Politiken kalder forestillingen et misbrug af såvel Thorbjørn Egner som børnene.

Forestillingen, der har spillet mere end 70 forestillinger over hele landet, slutter af på Bellevue Teatret i maj. Forestillingen er i øvrigt sponsoreret af 100-års jubilerende FDB, der åbenbart heller ikke har fundet ud af, at moderne børneteater spilles af - børneteatre.

Ny børneteaterpris

Horsens kommune har indstiftet en ny børneteaterpris, der første gang uddeles lørdag den 21. september på Horsens Ny Teater. Det sker under den årlige børne- og ungdomsteaterfestival, som Kaskadeteatret arrangerer med så stor succes- og hvis program i øvrigt kan ses på bagsiden af dette nummer. Prisen, der er på 25.000 kroner og har fået navnet »Horsens Børneteater Pris«, tildeles en person, et teater eller en gruppe personer, der i det forløbne år har gjort sig bemærket ved en særlig indsats for at fremme børneteater i Danmark. i priskomiteen sidder fire medlemmer: En person, udpeget af Horsens kommune; den kunstneriske leder af Kaskadeteatret; formanden for Børneteatersammenslutningen samt en repræsentant for Horsensegnens Teaterforening. Indstillinger til dette års pris skal senest 1. juni 96 sendes til: Priskomiteen, Børne- og Ungdomsteaterfestivalen, Kaskadeteatret, Gudenåvej 60, Voervadsbro, 8660 Skanderborg.

terpris, der første gang uddeles lørdag den 21. september på Horsens Ny Teater. Det sker under den årlige børne- og ungdomsteaterfestival, som Kaskadeteatret arrangerer med så stor succes- og hvis program i øvrigt kan ses på bagsiden af dette nummer. Prisen, der er på 25.000 kroner og har fået navnet »Horsens Børneteater Pris«, tildeles en person, et teater eller en gruppe personer, der i det forløbne år har gjort sig bemærket ved en særlig indsats for at fremme børneteater i Danmark. i priskomiteen sidder fire medlemmer: En person, udpeget af Horsens kommune; den kunstneriske leder af Kaskadeteatret; formanden for Børneteatersammenslutningen samt en repræsentant for Horsensegnens Teaterforening. Indstillinger til dette års pris skal senest 1. juni 96 sendes til: Priskomiteen, Børne- og Ungdomsteaterfestivalen, Kaskadeteatret, Gudenåvej 60, Voervadsbro, 8660 Skanderborg.

Ambassadør Quandt

Volker Quandt, tysk teatermenneske med mange talenter og bl.a. en fortid som instruktør, forfatter m.m. i Danmark, søger fortsat via sine oversættelser og sit *Harlekin Teaterverlag* for, at dansk børneteaterdramatik flourerer i det tyske. I det nye program for 96-97 finder man således stykker af Hanne Trolle, Bennye D. Austing, Kim Nørreveg, Jakob Mendel/Gitte Kath, Peter Seligmann (Baggårdsteatret), Bjarne Reuter, Michael Ramløse, Søren Skjold, Kim Fupz, Robert Parr og Hans Rønne. Topscorer er Michael Ramløse med fem titler, som tyskkyndige her kan muntre sig med at »genoversætte« til dansk: »Das 4. Gebot«, »Nebenan«, »Und als die Erde brannte«, »Vater wie Mutter« og »Unterster Schublade links«.

Pludselig kan det være for sent

En flok børneteaterfolk på fælles mission

LÆSERNE SKRIVER

Vi ved, hvor svært det er for Teaterrådet at fordele midlerne hvert år. Der er så mange, der beder om støtte, og til gengæld er der få midler til deling. Vi er ikke i tvivl om, at beslutningerne bliver taget på grundlag af lange overvejelser og på den mest retfærdige måde.

Vi vil alligevel gerne gøre

opmærksom på en lille gruppe, som hedder Teater Rio Rose. De har bevæget sig i både det voksne teater og i børneteaterområdet med stærke visuelle, kropslige og poetiske forestillinger og med deres eget udtryk, som har været en inspirerende fornyelse. De hidtil kun er blevet støttet med meget få midler, har de aldrig kunnet ansætte en administrator eller pr-medarbejder eller andet godtfolk, som kunne gøre dem mere synlige i det kæmpe

udbud, der findes.

Efter det sidste afslag er situationen imidlertid blevet helt uholdbar, så gruppen ser sig nødsaget til at forlade BTS, da den ikke kan betale kontingentet. De har ikke mulighed for mere at betale husleje af egne midler eller løn til administrator, for slet ikke at tale om skuespillere, så hvordan skal en ny forestilling blive til noget?

Det mest ærgerlige er, at de ikke engang kunne komme til børneteaterfestivalen med deres sidste produktion, »Den tyvagtige skade«, af Puccini. Den er produceret i Italien, takket være et samarbejde med en italiensk gruppe. Forestillingen skulle have været sat op i Danmark, oversat af Nina Malinovski og med en danske skuespillerinde. Det er blevet umuligt på grund af manglende midler – det er en skam!

I Italien har forestillingen været totalt udsolgt i tre måneder, og efterspørgslen er stadig stor. Er det virkelig rigtigt, at vi ikke skal have den oplevelse her i Danmark – en stærk visuel

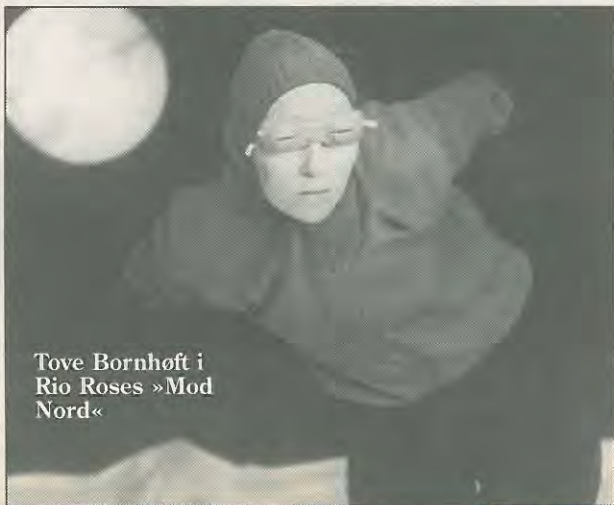
forestilling; en opera tolket af en elektrisk bas og tre stemmer. En smuk historie med straks koreografi og fuld af humor. Og hvad med Teater Rio Roses forestilling, »Mod Nord«, spillet af Tove Bornhøft – hvorfor opføres den forestilling næsten kun i udlandet?!

Det vil være et stort tab, hvis Rio Rose forsvinder fra det danske teaterlandskab. Selvom de måske hidtil ikke har været så populære og ikke sælger som varmt brød, så er de nødvendige som modpol, inspiration etc.

En mulighed for at hjælpe Teater Rio Rose vil være, at de blev inviteret til at opføre gæstespil på de stationære scener og inviteret med på internationale festivaler. Sidst, men ikke mindst, så vil en skærv fra Teaterrådet komme på et tørt sted.

Pludselig kan det være for sent!

Bodil Alling (Gruppe 38), Claus Mandø, Ray Nusselein (Paraplyteatret), Catherine Poher, Tom Nagel Rasmussen (Bjørneteateret), Hans Rønne og Gitte Bastrup (Teatret) og Biba Schwoon

Tove Bornhøft i Rio Roses »Mod Nord«

Foto: Tove Kurtzweil

Så er det nu!

Der er endnu plads på følgende kurser inden sommerferien:

LYSET SOM MEDSPILLER

13.-20. juni (OBS: Datoen er ændret)

Kurset med Jesper Kongshaug er tilrettelagt med udgangspunkt i de vilkår, de små turneteatre arbejder med.

En enestående chance, teatrene ikke må undlade at give deres teknikere.

Pris incl. enkeltværelse og fuld kost kr. 2100,-

KVINDER OG KVINDEFORTÆLLINGER

15.-25. juni

Et kursus med Vigga Bro - der netop har udgivet en bog om emnet.

Det er ikke så ofte, at der sættes fokus på kvinder og deres historier, men nu er chancen her.

Vigga Bro har med sine egne forestillinger af Dario Fo og Franca Rama været med til at introducere den kunstneriske fortælleform i Danmark. Det er en spændende chance til at få alle »skrivebordsprojekterne« frem i lyset.

Skulle der være nogle mænd, der har lyst til at være med, så skal de være meget velkomne.

Pris incl. enkeltværelse og fuld kost kr. 3000,-

Efterår:

UNO TEATRET FRA GÖTEBORG

27.10-2.11

Kurset med Carl Harlén fra Uno Teatret vil tage udgangspunkt i den specielle teaterform, som Uno har specialiseret sig i og høstet stor anerkendelse for. med et aktuelt og vedkommende spørgsmål har Uno dramatiseret bl.a. »Forbrydelse og straf« af Dostojevskij og Kafkas »Fangekolonien«. Deres ofte pågående måde at bruge publikum før og under forestillinger har gjort deres forestillinger til noget helt specielt, som ikke er set i Danmark.

Ring eller skriv efter tilmeldingsskema til:

Odsherred Teaterskole

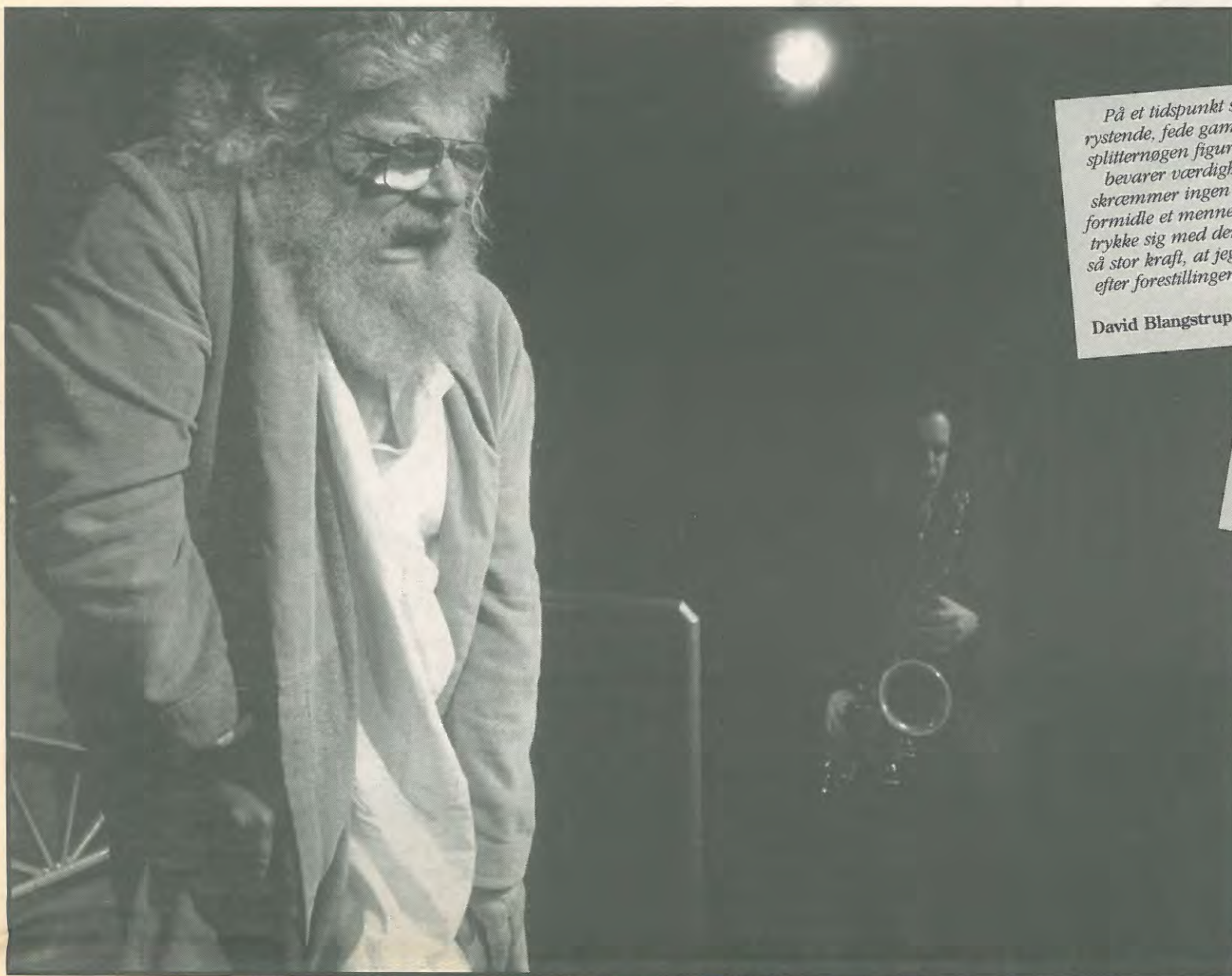
Lærkehus, Egebjergvej 106

4500 Nykøbing Sj.

Tlf: 5993 0301 - Fax: 5993 2311

ODSHERRED
TEATERSKOLE

Anders Ramberg formår som den halvlamme morfar at sætte krop, mimik og gestik bag de manglende ord, som en vibrerende og klagende saxofon (Morten Holmø) i stedet formidler som sceniske undertekster

Den tavse mand

Hvad gør en dygtig svensk-født skuespiller, dramatiker og instruktør, der får at vide, at hans danske sprog ikke er godt nok til at stå på en børneteaterscene? Han laver selvfølgelig en - gribende - forestilling, hvor han ikke skal udtrykke sig forståeligt

Af Carsten Jensen

Han står blottet i bogstaveligste forstand. Bar røv, ydmyget af sin egen krops mangel på samarbejde - og tolt prisgivet sine omgivelser. Han er lammet, kan ikke snakke - men et eller andet sted er der alligevel liv og en kamp for egen menneskelighed bag den

store krop og det viltre hår og skæg.

Anders Ramberg, leder af det aalborgensiske egnsteater Jako-Bole, har lavet en provokerende og modig forestilling, »...så sig da noget«, om et emne, der næppe før er blevet berørt i børneteater-regi: Et ældre menneskes angst for at være ude af stand til at kommunikere, fysisk eller verbalt - og den afledte konfrontation med omgivelserne.

Hovedpersonen, der ved forestillingens start sidder på en scenografisk hævet stol som en hjælpeløs konge på sin ubrugelige trone, er bedstefar. Ramt af en hjerneblødning, som har frataget ham førlighed og taleevne. Tilbage er et savlende, monumentalt kødbjerg, der stumt terroriserer sine omgivelser og vækker sit barnebarns afsky. Ikke mindst da hun bliver nødt til at skifte ham som en anden baby, efter at han har tilpisset sine underbukser og hældt kaffe over sig.

Han får læst og påskrevet af den unge pige med sprogets værste glosor, for den

underliggende dagsorden er også, at han er ude af stand til at opfylde barnebarnets forventning til en bedstefar; en der slæber hende med på dødssyge museer og læser historier for hende.

Men langsomt - gennem en serie groteske og sørgmuntre episoder, der er helt fri for lummer medlidenhed - opdager hun mennesket i den ækle gamling, som til gengæld fremkæmper sin tabte værdighed. I slutscenen ser vi bedstefar, der med uforståelige lyde »læser historie« for sin barnebarn og således opfylder sine »forpligtelser«.

Fra formleg til forestilling

Anmeldere og publikum er enige om, at Anders Ramberg er fremragende i rollen som den besværlige bedstefar. Han er ægte svensker og har - før skiftet til Danmark - været en meget brugt turneskuespiller *hinsidan*. Og en væsentlig del af forestillingens tilblivelseshistorie er, at Ramberg havde fået en voldsom lyst til at afprøve sin slum-

rende indre skuespiller igen - efter for et par år siden at have givet sig selv en lille rolle i et af de stationære stykker, »Briggen Tre Liljer«.

»Men jeg snakker jo ikke dansk - siges det«, som Anders Ramberg formulerer det - og derfor fik han i stedet ideen om at erstatte sin stemme med musik. Dette sceniske træk skulle selvfølgelig motiveres - og en formleg blev til en forestilling.

»Det er den tavse mand, der bærer forestillingen, og figurens hjælpeløshed og ydmygelse er det centrale. På den måde kan man sige, at formen har født indholdet, men at indholdet så har taget over«, siger Anders Ramberg.

»At vi så har ramt ind i noget, som har social relevans og samtidig appellerer til målgruppens ansvarsfølelse, er en stor tilfredsstillelse«, siger den store svensker, der blot behøvede at lade hår og skæg gro en anelse vildere for at være klar til den krævende rolle.

For Anders Ramberg er på hele forestillingen igennem, vælter omkuld, bliver

klædt af til skindet - og udstøder kun uforståelige lyde, mens en saxofon i baggrunden tolker hans følelser.

En ærlig angst

Det er en gribende forestilling, og Anders Ramberg erkender, at det også er hans egen angst, der ligger bag stykket. Det skrev han bl.a. om i premiereprogrammet:

»Når man laver teater for børn, føler man ofte usikkerhed - når jeg dem, kan jeg gøre mig forståelig? Rager mine tanker overhovedet dem, der er så meget yngre.

Og så sat på spidsen: At tabe den fysiske mulighed, at være isoleret - blive fanget i sine egne tanker uden mulighed for at blive hørt...

Muligvis er det derfor min egen angst - men forhåbentlig kan en ærlig følelse af angst være interessant nok for andre...«

Det siger anmeldere og tilskuere ubetinget ja til. »Jeg var lige ved at græde flere gange«, sagde en lille pige ved festivalen i Hvidovre, men en efterføl-

På et tidspunkt står denne lamme, savlende, rystende, fede gamling med ryggen til publikum i splitterneogen figur og får skiftet underbukser - og bevarer værdigheden og menneskeligheden og skræmmer ingen væk. Det er stor kunst at kunne formidle et menneske, der ikke kan tale og kun udtrykke sig med den ene side, og udtrykke ham med så stor kraft, at jeg måtte bruge et anseligt stykke tid efter forestillingen på at skrælle ham af mit ansigt.

David Blangstrup i en anmeldelse i »Børn og Unge«

Hvis der er noget, der kan få os unge til at ncerme os vores bedsteforældre, så må det være et stykke som dette

Hanne, 9. klasse

Så skete underet. Der blev ro. Stilhed. Både børn og lærer blev fanget.

Aalborg Stiftstidende

Svag og hjælpeløs sad jeg i stolen højt højt oppe som en konge på sin trone højt hævet over andre

Gammel, syg stum og grim sådan er livet nu

Kun i det indre er jeg stadig ung, smuk og rask

Aviaja, 7b, Herningvej Skole

gende snak viste, at også det positive budskab om at nå og vise ansvar for hinanden var gået rent ind.

Også en bunke spontane elevreaktioner - et digt og et uddrag er aftrykt her på siden - viser, at Anders Ramberg og Jako-Bole har begået en forestilling med indbygget eftertanke.

Og forhåbentlig har de mange roser også været en opmuntring for Anders Ramberg med det mangesidede talent. For som kunstnerisk og administrativ leder, husdramatiker og instruktør - og nu også skuespiller - må han ofte sprede sig lige bredt nok for at holde teatret igang. Men det kan en velfortjent kommunaløkonomisk saltvandsindsprøjtning til det lille, flittige teater i Danmarksgade jo da i hvert fald råde bod på...

Forestillingen »...så sig da noget« blev taget ned efter dette års festival, men gæstespiller på Taastrup Teater i marts 97. Der er plads for flere gæstespil op til og efter festivalen i Svendborg 97, hvor forestillingen er med igen - med henblik på turne i efteråret 97.

Kulturguide p Internettet

KultuNaut er en dansk kultur database på Internettet. Den drives af en gruppe frivillige, som på måden forsøger at den kulturelle information over Internettet er hurtigt voksende, og det er gratis for brugere og annoncører at søge oplysninger og bringe deres meddelelser ad denne kanal. Informationerne kan findes på:

www.KultuNaut.dk
KultuNaut tilbyder alle Danmarks teatre at blive præsenteret på Internettet, herunder oversigter over aktuelle forestillinger med tidspunkter, billetkøb og andre informationer. *Interesseret kan høre nærmere hos Mads Gudmand-Hoyer, Hvedevej 3, 2700 Brønshøj - tlf. 31 60 90 52.*

Bouffonerne på skinner

Samarbejdsprojektet mellem otte københavnske børneteatre, »Bouffonerne Paradis« (se BTA 96), der er skabt specielt til Kulturbåret, er klar til afgang.

Den 2. juli fløjtes premieforestillingen igang fra Amagerbro Station på den gamle Amagerbane, og så tages publikum med på en magisk rejse i Olsen-Bandens gamle tog, hvor der både er 1. og 2. klasse og hvor man kan møde nogle af forestillingens centrale figurer.

De groteske bouffoner spiller og fortæller historien om drengen Karl, der bliver smidt ud hjemmefra og begiver sig på den vanskelige rejse, der skal føre ham fra barndommens uskyldslund og ind i de voksnes ubegribelige, syndige verden. Forestillingen spiller frem til 28. juli. Se under Små Scener.

Livsteater fra Opgang 2

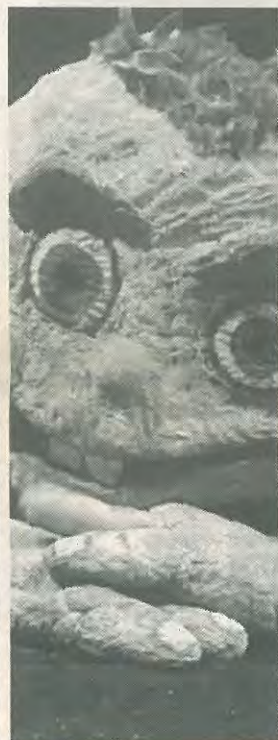
På Brobergsskolen i Århus skaber unge mellem 17-25 år teater og musik, mens de prøver kræfter af med den hårde tilværelse. »Opgang 2« er nemlig et kreativt miljø for unge bistandsklienter med problemer, og et af de nuværende projekter er fem lyd/billed-forestillinger om unges søgen efter holdepunkter. Den første, »Nøgne øjne« – der er støttet af Egmont Fonden – beskriver tomrummet efter en forsvunden far og turnerer p.t. rundt på skoler i Danmark. Forestillingen skal i slutningen af maj på turné i Norge og i juni går turen til irske Dublin.

Information/booking: Opgang 2's Livsteater, Frederiks Alle 20 B, 8000 Århus C. Tlf. 86 13 25 05.

Danmarks første børneegnsspil

Den 20. september har Åsen Teater premiere på Danmarks første børneegnsspil, hvor omkring 300 børn fra Brønderslev kommunes skoler er involveret. Forestillingen »Peders Håb« opføres i anledning af Brønderslev kommunes 75-års købstadsjubilæum og er støttet af bl.a. Kulturfonden, Kulturens Børn, Tuborg og Brønderslev kommune.

Dukkernes magi

Fra 24. august til 8. september afvikles en international dukke- og objektteaterfestival i Høje Taastrup ved København. Festivalen, der er den hidtil største af slagsen, bærer navnet »The Magic of Puppets« og har til formål at vise bredden og udviklingen af dukketeatret som kunstart. Der er deltagelse af 16 teatergrupper fra Europa, Mellemøsten, Asien og USA. Udover 50 forestillinger – såvel for børn og voksne – vil der være udstillinger og workshops. Festivalen har spillesteder i Taastrup Teater, Medborgerhuset, Amatørscenen og Frihedscenret og er bl.a. støttet af Kulturbæret 96, Høje Taastrup kommune og sponsorkroner fra fonde og firmaer. *Spilleprogram og information: Merete Bayati, Taastrup Bibliotek (Tlf. 43 99 01 82) og Den Blå Hest (86 27 49 44).*

NYE BØGER

Ved Carsten Jensen

Serveringsteater

Det starter med hårdt arbejde i en lille gruppe, masser af øvelse og træning og snak – og det ender med Sivertsens Serveringsteater, der tager rundt til kroer og selskaber og udsætter de tilstedeværende for såkaldt »komisk underholdning«; et specielt performance-område, som efterhånden har fået en del udøvere, primært udsprunget fra amatørteater- og dramagrupper.

Dorte Sandal, der er dramalærer og instruktør, har begået en velskrevet og anekdotisk fortælling om sin gruppes arbejde, komplet med metoder, øvelser, improvisationstips osv., hvor man følger en lille vanvittig floks determinerede vej mod succes i et svært fag.

»Sivertsens Serveringsteater«. 96 sider, kr. 158. Forlaget DRAMA.

Konceptteater

I serien »aktuelle teaterproblemer« fra det produktive Institut for Dramaturgi har nr. 34 sat sig for at indkredse det svære arbejde med at udvikle konceptet for en forestilling. Det sker her med udgangspunkt i en specifik teaterproduktion, Teater Akademi's »Displacement«, hvor de tre forfattere selv har rollerne som henholdsvis instruktør, dramaturg og scenograf.

Det er blevet til en interessant, omend ikke just let tilgængelig rejse gennem et teaterstykkets tilblivelse.

»Displacement – et koncept«. Af Erik Exe Christoffersen, Kjetil Sandvik og Charlotte Aaby. 122 sider, fås gratis ved henvendelse til Institut for Dramaturgi, Willemoesgade 15 D, 8200 Århus N.

Nye stykker

Der er dømt historiefortælling i tre små stykker: »Solens datter« fra om ofringer i bronzealderen; »En konges ord« om trælle, der

føres til Danmark af vikinger; og et sangdrama om kongebrødrene »Roar og Helge«.

Også en anden klassiker, H.C. Andersens »Snedronningen« er blevet dramatiseret til børnehøjde.

Ungdomsstykket »Himmelekspressen« beskriver begivenheder under en togrejse, mens »Den omvendte verden« er en ungdomskomédie - en »harmonika«-forestilling, der består af 25 drømme, hvor tingene stillet på hovedet.

Endnu et stykke med historisk udgangspunkt er »Børnernes Korstog«, der foregår i middelalderen, hvor kristne og muslimske kæmpede om det hellige land. I 1912 tager tusindvis af europæiske børn afsted for at tilbageerobre det tabte kors. En forestilling om idealer og desillusion.

»Solens datter« og »En konges ord«. Begge af Ove Vith, henh. 16 sider, kr. 38 og 23 sider, kr. 45. »Roar og Helge«. Af Jens Skov Kragens. 29 sider, kr. 48. »Snedronningen«. Af Lone Andrup. 31 sider, kr. 58. »Himmelekspressen«. Af Gudmund Auring. 53 sider, kr. 128. »Den omvendte verden«. Af Vagn Thonesen. 60 sider, kr. 128. »Børnernes korstog«. Af Poul Thomsen. Oversat af Kaj Himmelstrup. 94 sider, kr. 148.

Alle fra forlaget DRAMA.

Dramatisk årbog

De norske dramatikere har længe savnet en talerstol, hvorfra deres arbejde kunne synliggøres. Sidste år tog de sagen i egen hånd og udsendte en – vel modtaget – årbog med gode artikler og en oversigt over ny norsk dramatik.

Succesen er fulgt op i år efter samme koncept, og også udspil nr. to byder udover dramatik-oversigten på spændende artikler. Nogle af titlerne angiver spændvidden: »Humor og overlevelse«; »Hvor mange veier en fiksjon?«; »Alle kloke mennesker er teite på bunnen«;

Radioteatermanden Orson Welles som 21-årig – fotoet er hentet fra artiklen i tidsskriftet *entré*

»Tiden, reisen og vennskapet-intervju med Ettore Scala«.

En begavet indledning og ni prosastykker samt ny dramatik i oversigt og dramatik i bogform – alt dette tilbyder Norsk Dramatik Årbok 1996 - c/o Norske Dramatikeres Forbund, Postboks 579 Centrum, 0105 Oslo, Norge - sålænge oplaget rækker.

Tidsskrifter

I tidsskrifter, sendt til redaktionen siden sidst, finder man bl.a. i svenske *entré* nr. 2/96 Kent Haggblunds spændende artikel om Orson Welles – med hovedvægten på multikunstnerens arbejde med radiomediet. Og i Teater ET's aprilnummer berømmer Randi K. Pedersen børneteater- og Kulturbæret-projektet »Hans Christian & Søren« – om end den tilhørende illustration er gået galt i byen. Nedenfor et udpluk af artikler fra de nye teatertidsskrifter.

Teater ET nr. 78: I musikkens tegn med artikler om bl.a. kastratsangeren, det europæiske musikteater og varietés genfødsel.

entré nr. 2/96: Stort interview med skuespilleren og instruktøren Åsa Kalmér; 150-året for nationalklenodiet Värmlänningarna; den aktuelle teatersituation i USA.

danstidningen nr. 2/96: Opgøret med den traditionelle dans i 60'ernes New York; svensk dans' rødder i 1700-tallet; cirkuskoreografi.

drama nr. 1/96: Dramapædagogik som højskoleuddannelse; teatret som kulturarv er truet i grundskolen.

Rampelyset nr. 226: Dansk Amatør Teater Samvirkens medlemsblad i nyt, farverigt og indbydende layout og med artikler om bl.a. egnsspillet i kulturhistorisk sammenhæng; Musikteatergruppen Ragnarock fra Humlebæk; rapport fra den 7. børneteaterkonference.

Teaterbladet nr. 190: Om projekt »Uddan dig selv - skab dit eget job«; den teatertechniske assistentuddannelse. Nr. 191: Interview med teaterrådsformand Litten Hansen; Odsherred Teatercenter; erfaringer med den teatertechniske assistentuddannelse.

Manuskripter!

Det Lille Teater i København søger digtere til sæson 97/98.

Vi spiller tre forestillinger i løbet af en sæson:

To a 45 minutters varighed for de 3-8 årige

og en af ca. 30 minutters varighed for de 11/2-4 årige.

Stykkerne må gerne bevæge sig på kanten af realismen og ind i fantasiens rige.

Humor ingen bagdel!

Kodeord: Musik, poesi, klowneri – altså sammen med et gran alvor i sig.

Gevinst: ca. 60.000,- gode skattepligtige danske kroner.

Forslag bedes være Det Lille Teater i hænde senest 1. august 1996.

Det Lille Teater • Lavendelstræde 5 • 7 • 1462 København K.

NY CD FRA ANEMONE TEATRET

Anderledes Børnemusik

16 sange fra vores forestillinger »Den flyvende kuffert og Børnerevyen«.

Tekster til »Børnerevyen« Hvad må man overhovedet, er af Gunvor Regnberg og Martin Miehe-Renard – og til »Den flyvende kuffert« af Søren Skjold. Musik af Sten Ørting

Prisen for CD'en er kun:

99,- Vejl.

Anemone Teatret • »Bageriet« • Suhmsgade 4 • 1125 København K. Tlf. 33 32 19 49

Nordisk Teaterdage '96

12. - 16. juni:

København kalder Norden

Nordisk inspiration, nordisk udveksling og nordisk dialog gennem teater- og danseforestillinger, workshops, seminarer, kurser, foredrag, udflugter, underholdning, diskussioner, og fester i Kulturbý København

Af Peter Manscher

Hvert andet år arrangeres Nordiske Teaterdage på skift mellem de nordiske hovedstæder, og i år er turen kommet til København. Dansk ITI og Teaterunion er arrangør i samarbejde med Teater og Dansk i Norden.

Arrangementet tager udgangspunkt i den fælles nordiske tradition for høj kvalitet på det kunstneriske område – og selvfølgelig troen på, at de nordiske lande stadig har en hel del at sige hinanden – og lære af hinanden. Ikke mindst nu, hvor den tilknytning til EU gør det endnu vigtigere at værne om Nordens kunstneriske minoriteter.

Hver dag i »Nordiske Teaterdage '96« består af tre »blokke«: Dels en faglig del, bestående af faggruppemøder, seminarer, workshops og kurser m.v. Dels en »social« del, med caféarrangementer, underholdning, festmiddag, reception m.v. Og endelig en gæstespilsdel med forestillinger fra hele Norden, udvalgt af de respektive landes Teaterunioner, og en række danske børneteaterforestillinger.

De to førstnævnte blokke henvender sig primært til skuespillere, dansere, instruktører, scenografer, teknikere m.v. fra de nordiske lande. Den sidste del henvender sig i høj grad også til det danske publikum, der måtte interessere sig for nordisk teater og dans.

Nordisk gæstespil

Hvis man er flittig teatergænger, kan man faktisk nå at se alle gæstespillene i løbet af de seks festivaldage. Billetter kan bestilles og købes gennem Billetnet. Fra Finland kommer Tea-

Teater Viirus gæster København med forestillingen »Svejk«

ter Viirus med *Svejk* – en humoristisk tolkning af Jaroslav Haseks store roman »Den gode soldat Svejk«.

Endvidere kommer en af Finlands mest progressive koreografer, Arja Raatikainen, og præsenterer os for dans, sammensat af multikulturelle komponenter – 3 vailla 12.

Fra Færøerne går vi besøg af Teater Grima med forestillingen *Royndin*, som tager udgangspunkt i den voksende selvstændighedsfølelse og løsrivelse fra 1800-tallets danske kolonimagt.

Teater Silamiut fra Grønland opfører *Nigalik* (Cirklen). »Nigalik« bygger på beretningen om en AN-GAKKOQ (åndemager) fra Østgrønland. Hvordan han tog på en åndeflugt i tiden lige før den første hvide mand kom til Ammassalik.

Sverige repræsenteres af Upsala Stadsteater med *Cancerbalkonen*. Dramatikeren Marianne Goldman er med denne forestilling indstillet til årets Nordiske

Dramatikerpris (se nedenfor). *Cancerbalkonen* præsenterer os for tre kvinder, der har fået kræft. Deres forhold til mændene, til livet og til døden. Forestillingen har været en kæmpesucces i Sverige, hvor den har vakt stor opmærksomhed p.g.a. måden hvorpå den behandler et så vanskeligt emne.

Norge har to forestillinger med: Nye Carte Blanche med koreografen Jo Strømgren konfronter publikum med en slags arkistisk aftenunderholdning med 9 soli og 8 tekster. Forestillingen hedder *Schizo Stories*. Den anden norske forestilling er slet og ret Markus-evangeliet genfortalt i monologform. *Evangeliet etter Markus* bliver en gribende historie fremført af en af Norges bedste skuespillere, Svein Tindberg.

Fra Sameland (som også er en slags Norge) kommer Beaiwvås Sámi Teáhter med *Dearvvoidat* – ikke en egentlig forestilling, men

snarere en collage. I tekst og billeder beskrives tanker, følelser og stemninger i forbindelse med temaet selvmord – »frivillig død.«

Leikfélag Reykjavíkur fra Island opfører *Oskin* (Ønsket). Forestillingen er en klassiker i hjemlandet og er en dramatisk kærlighedshistorie, hvor hovedpersonen indgår en pagt med Djævelen i sin begærlige stræben efter magt og viden.

Danmark præsenterer to forestillinger: Morti Vizki's *Kains mærke*, som vi tidligere på sæsonen kunne se på Husets Teater, er nomineret som det danske bidrag til Nordisk Dramatikerpris

Det andet danske indslag på festivalen er *Obstruction Ultimative* – en danseforestilling med Granhøj Dans. Dansere og musikere fortæller livshistorier i det blottede rum.

Festivalen kan også byde på et enkelt udenomsnordisk indslag.

Fra Rusland kommer Chameleon med *Chekov well known and unknown* – en forrygende morsom forestilling, der bygger på forskellige tekster af Chekov, som de to højt estimerede og anerkendte teaterpædagoger Evguenij Ganelin og Vladimir Bogdanov har sammensat og fremfører.

Børneteaterdage

Under de Nordisk Teaterdage arrangerer Dansk ASSITEJ en børneteaterkavalkade, kaldet »Børneteaterdage«, som er støttet af Kulturbý 96 og som Anemoneteatret lægger scene til.

Program: Se under »Små Scener«.

Dramatikerpris

Endvidere uddeles den nordiske dramatikerpris til det bedste nyskrevne stykke blandt ti nominerede – et fra hvert land. Nogle af de nominerede stykker vil – som nævnt ovenfor – blive opført i løbet af teaterdage. De øvrige nominerede præsenteres ved en række readings.

Årets nordisk dramatikerpris gives til den finske dramatiker Paavo Haavikko for stykket *Anastasia och Jag*. Alle nominerede værker udgives i øvrigt på forlaget DRAMA.

Oplysninger og program hos: Dansk ITI og Teaterunion, Tlf. 31 22 75 00

Med charterfly til kongres

Omkring 130 personer har valgt at sige ja tak til muligheden for at komme til ASSITEJ's 12. verdenskongres i Rostov med charterfly via København og Frankfurt. ASSITEJ-kongressen i den russiske by ved Don-floden foregår fra 1.-8. oktober, og det har især været ønsket om at undgå kufferttyverier, bureaukrati m.m. i forbindelse med en frustrerende mellemlanding og tilhørende overnatning i Moskva, der har sat skub i de »eksklusive« rejseplaner. Der er stadig enkelte ledige pladser (kontakt Dansk ASSITEJ) i flyet til verdenskongressen, hvor den danske generalsekretær Michael Ramløse fratræder efter seks år på posten.

Det globale i det lokale

Teatret Terra Nova holder den internationale linje på Vesterbro i København, når de i efteråret præsenterer en festival af tyrkisk teater og kultur under titlen »Orient Bridge«. Teatret, der er leveringsdygtig i forestillinger på dansk, fransk og engelsk, spiller selv et stykke fra Bosnien, »Marindvor«, der har modtaget ekstra støtte fra Kulturfonden på 500.000 kr. Forestillingen handler om det unge kroatiske-muslimske par, der bliver kaldt »Romeo og Julie fra Sarajevo« og som blev dræbt af snigskytter, da de ville krydse en bro mod friheden for etnisk undertrykkelse. Terra Nova forventer at spille stykket i Sarajevo til efteråret.

En sommernatsdrøm

Den norske by Porsgrunn inviterer til international teaterfestival fra 25.5-2.6 under navnet »En Sommernatsdrøm« og med fire hovedpiller: Et gratis uden-dørs familieprogram med musik og teater; et internationalt teaterprogram for voksne; et børneteaterprogram – samt et pædagogisk program, kaldet »Master Classes«, der består af seminarer, arbejdsdemonstrationer, forestillinger og konferencer, hvor deltagerne bl.a. kan møde Eugenio Barba (Odin Teatrets leder), Zygmunt Molik (25 år med Grotowsks Teatr Lab) og Zofia Kalinska (20 år som spiller i Cricot 2). Information og program: Grenland Friteater, Huken 5, 3921 Porsgrunn (Tlf. 00 47 35 55 51 69).

Neue Stücke aus Europa

Die Bonner Biennale 96 fra 6.-16. juni byder på 24 teaterforestillinger fra 21 forskellige europæiske lande. Det er Schauspiel Bonn, der står for festivalen – hvis danske indslag i øvrigt er Teatret Ordet med »Kains Mærke« – og nærmere oplysninger fås hos: Bonner Biennale, Schauspiel Bonn, Am Michaelshof 9, 5177 Bonn (Tlf. 0228/8208-254).

Frie Grupper i Bollnäs

Fra 24.-28. september invaderes den lille svenske by Bollnäs af frie teatergrupper. Der bliver forestillinger på otte scener af de formentlig mere end 40 teatergrupper, og det er teatergruppernes egen organisation, Teatercentrum, der samler trådene i samarbejde med Bollnäs kommune. Der spilles for børn om dagen og for voksne om aftenen, og en vigtig del af festivalen er også, at teatrene ser og diskuterer hinandens forestillinger.

Information: Teatercentrum, Hantverkergatan 4, 112 21 Stockholm, Sverige. Tlf. 00 46 8 651 05 88.

REPETOIRE-NYT

Børneteateret

Larsbjørnsstræde 19,
1454 København K
Tlf. 30 32 20 32

Den Tårnhøje Hund 1 & 2

Turneperioderne for de to forestillinger er nu fastlagt:

Turneperioder:

Den Tårnhøje Hund - 1:

7. april-3. maj 97 samt
15 sep.-11 okt. 97

Den Tårnhøje Hund - 2:

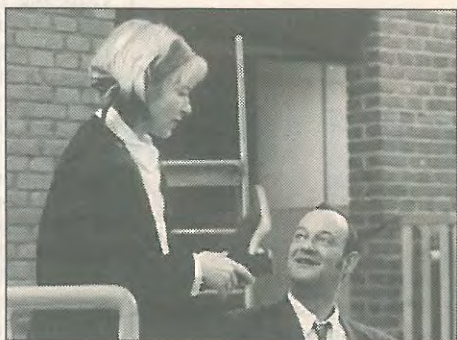
16. sep.-5. okt. 96 samt
3.-22. marts 97

Priser: Kr. 5000 + moms
ved max 100 tilskuere

Kr. 6000 + moms ved max 120 tilskuere

Kr. 7500 + moms ved max 150 tilskuere

Se i øvrigt Den Røde Brochure
side 40.

Jakob Mendels Teater

Holmegårdsvej 78, 8270 Højbjerg
Tlf. 86 27 75 80/Fax 86 27 62 03

Gensyn

Ændring i forestillingen i forhold til oplysningerne i Den Røde Brochure, idet aldersgruppen nu er 14 år og opefter. Dvs. at forestillingen »Gensyn« spilles for 8., 9. og 10. klassetrin.

»Gensyn« handler om, hvor meget det betyder, hvordan vi behandler hinanden - hvor meget i vores tilværelse præges af de »roller«, vi tildeler hinanden i skoleårene og om, hvad der skal til for at vi »sprænger rammerne«.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 104.

Ang. Repertoire-nyt: Ændringer af forestillinger fra Den Røde Brochure samt adresseændringer m.v. optages gratis, mens nye forestillinger samt gentaget omtale af forestillinger fra Den Røde Brochure kun optages som betalingsannoncer. Yderligere information hos Teatercentrum/Børneteateravisen.

ARRESØ TEATER Scene 4

PREMIERE
15. MAJ 1996

Cleopatra på safari mellem himmel og jord

For de 1½-4 årige og deres voksne.

ARRESØ TEATER,
Arresøgård Alle 2, Ramløse
Man. - fre. kl. 9,30 og 10,30. Lør. kl. 14
Billettf. 48 71 24 25 (11-13 & 17-19)

BJØRNETEATRET

Turnéperioder i efteråret:

SKO I SKABET (2½-6 år)

uge 43-44-45-46

NATTENS DRØMME (3-8 år)

uge 39-40-41

FILIFJONKEN (6-10 år)

uge 47-48-49

ULV I FORKLÆDE (10-14 år)

uge 44-45-46-47-48

Læs om forestillingerne i Den Røde

BJØRNETEATRET

4591 FØLLENSLEV. 53 46 82 65

KASKADETEATRET PARADISTRÆET

Foto: Tommy Wølk Andersen

1½ - 4 år

Instruktion: Jan Torp
Medvirkende: Nanni Lorenzen
Spilleplads: 2,5 x 2 m. Højde 2,3 m.
Pris incl. moms: 2.375,-
ved max. 30 børn
Turneperiode: september 1996
til marts 1997

Forestillingen er refusionsberettiget

Forestillingen PARADISTRÆET er baseret på verdens stadige forvandling og udvikling. I løbet af forestillingen bygges der bogstaveligt talt en miniatureverden op for øjnene af publikum i en rolig og poetisk rytme tilpasset aldersgruppen.

I starten er der intet. Nanni sidder ved det tomme bord. I bordet er der skuffer, og derfra dukker efterhånden de ting frem, som hun skal bruge til at bygge sit univers med.

Det hele består af naturens egne materialer, dens lyde og dens musik. Sten og sand får liv og bliver til groplads for blomster og træer. Solen står op og varmer. Skyerne regner og Paradistræet vokser frem. Der kommer dyr omkring træet. Fugle bygger rede i dets top, og mennesket slår sig ned ved træets rod.

En lille poetisk forestilling for de helt små om kendte og nære ting. Fortalt med nænsom hånd med et så tilpas abstrakt billedsprog, at børn hver især kan danne deres egne billeder - og alligevel så konkret, at de genkender mange ting.

Kaskadeteatret telefon 7578 2033.

Et minde fra Festival 96

Den store børne- og ungdomsteaterfestival i Hvidovre er allerede fortid, men Teatercentrum sælger stadig konkrete minder fra arrangementet i form af restlageret af festival-T-shirts, -plakater og -muleposer.

T-shirts til børn i str. 7-9, 9-11
kr. 25,- Til voksne i str. small,
large og X-Large kr. 30,-
plus forsendelse

Festivalplakat kr. 20,-
plus forsendelse i paprør

Mulepose med festivallogo
kr. 10,- plus forsendelse

Navn:.....

Gade:.....

Postnr.:.....By:.....

..... stk. T-shirts

☐ 7-9 ☐ 9-11

..... stk. T-shirts

☐ Small ☐ Large ☐ X-large

..... stk plakater

..... stk mulepose

KØBENHAVN OG OMEGN

ANDERSENS VANDTÅRN

Andersens Vandtårn
P. Andersens Vej 3
2000 Frederiksberg
(v. Solbjerg St.)
Billetnet: 38 88 70 22

»Mother Earth«
New Now Dancers
Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkt: 1.-26. juni, ti.-lø.
kl. 20, sø. kl. 15
Premiere
Pris: kr. 100 (Arte-ordninger)

Anemone Teatret
Suhmsgade 4
1125 København K
Billetlff: 33 12 77 76

BØRNETEATERDAGE
(Nordiske Teaterdage):

»Cykeltyven«
Teatret Møllen
Aldersgruppe: fra 6 år
Spilletidspunkt: ons. d. 12. juni
kl. 11 + 14

»Fluen«
Bådteatret
Aldersgruppe: fra 6 år
Spilletidspunkt: to. d. 13. juni
kl. 11 + 17

»Himmelsengen«
Gruppe 38
Aldersgruppe: fra 7 år
Spilletidspunkt: fre. d. 14. juni
kl. 11 + 17

»Tigertango«
Corona Danseteater/Det Lille
Turnéteater
Aldersgruppe: fra 7 år
Spilletidspunkt: lø. d. 15. juni
kl. 15 + 17

»Klods Hans«
Baggårdsteatret
Aldersgruppe: fra 7 år
Spilletidspunkt: sø. d. 16. juni
kl. 13 + 15
Billetpriser: børn kr. 36,
voksne kr. 60

»Cirkelines Fødselsdag«
Søholm Park Teatret
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 6. sep.-6. okt.,
ti+ons. kl. 9.30+11, to. kl.
14.15+17, fre. kl. 17, lø.+sø.
kl. 13+15
Billetpriser: børn kr. 36,
voksne kr. 60

AMAGER STATION

Amager Station
hj. af Amagerbrogade og
St. Møllevej
Billetnet: 38 88 70 22

»Bouffonernes Paradis«
Comedievognen, Anemone Tea-
tret, Corona Danseteater, Rim-
faxe Teater, Uppercut Dansetea-
ter, Zangenbergs Teater, Teatret
Zeppelin og Vester 60
Aldersgruppe: hele familien
Spilletidspunkt: 2.-28. juli, ti.-fre.
kl. 19, lø.+sø. kl. 14.30+17
Billetpriser: børn kr. 36, voksne kr.

60 (prisgr. D, alle Arte-ordnin-
ger)

DANSESCENEN

Dansescenen
Øster Fælled Torv 34
2100 København Ø
Billetlff: 35 43 58 58 (12-16.30)

»Nordiske koreografer«
Nordiske Teaterdage
Aldersgruppe: fra 14 år
Spilletidspunkter: 13. juni kl.
16+20, 15. juni kl. 17, 16. juni
kl. 14
Billetpriser: kr. 100
(Arte-ordninger)

»Chang Eng«
MBT-Danseteater
Aldersgruppe: fra 14 år
Spilletidspunkter: 3.-5. juli kl 20
Billetpriser: kr. 110
(Arte-ordninger)

»La stanza di Aldo«
Enzo Cosimi
Aldersgruppe: fra 14 år
Spilletidspunkter: 4.-6. sept.
kl. 20
Billetpriser: kr. 140
(Arte-ordninger)

Teater Får 302
Toldbodgade 6
1253 København K
Billetlff: 33 11 20 04

»Low Level Panic«
Teater Low Level
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkt: 9.-31. maj,
ma.-fre. kl. 20, lø. kl. 17
Billetpriser: C-pris, man. billig-
dag, grønne billetter

MARIONETTEATRET

**Marionetteatret i
Kongens Have**
v. pavillonen
Kronprinsessegade 21

»Til en begyndelse«
Marionetteatret i Kongens Have
Aldersgruppe: familieteater
Spilletidspunkter: 1. juni-14. juli,
kl. 14+15, ma. lukket
Fri entré

»Damen med den lille hund«
Marionetteatret i Kongens Have
Aldersgruppe: familieteater
Spilletidspunkter: 16. juli-31. au-
gust, kl. 14+15, ma. lukket
Fri entré

DET KGL. DANSKE HAVESELSKABS HAVE

**Det kgl. Danske
Haveselskabs Have**
Frederiksberg Runddel 1
Udendørs i Langhaven
Billetlff: 45 85 75 89
(ma.-lø. kl. 16-18)

»En Skærsommernatsdrøm«
af Shakespeare
Cumulus Teatret
Aldersgruppe: voksne (børn fra
7/8 år)
Spilletidspunkter: 8.-25. august,
ma.-sø. kl. 20 (Cumulus-trioen
fra kl. 19.30)
Billetpriser: kr. 85
(alle Arte-ordninger)

Ishøj Teater
Brentedalen 8
Tranekilde
2635 Ishøj
Billetlff: 43 73 60 98

»Paladset og Templet«
Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3-10 år

Spilletidspunkt: 6. sept.-10. nov.,
ma.-fre. kl. 9.30+11.15+13.15

Kaleidoskop

Kaleidoskop
Nørrebrogade 37
2200 København N
Tlf: 31 39 92 95

The Fuck Machine
Canadisk gæstespil
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkter: 23.-26. maj
kl. 20
Billetpriser: Arte C-priser

»Obstruction Ultimatique«
Granhøj Dans
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilletidspunkter: 13.-14. juni
kl. 20
Billetpriser: Arte C-priser

KANONHALLEN

Kanonhallen
Serridslevvej 3
2100 København Ø
Billetlff: 35 43 20 21

»Foe«
Theatre de Complicité
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkter: 5.-8. juni kl. 20
Billetpriser: kr. 130
(Arte-ordninger)

Festival
Images of Africa
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkter: 14. juni-6. juli
Festivalprogram: 33 15 15 64

Festival
Dancin' City
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkter: 1.-18. august
Festivalprogram: 33 15 15 64

Rialto

Rialto Teatret
Smallegade 2
2000 Frederiksberg
Billetlff: 38 88 01 88

»Chekhov Well Known and
Unknown«
Chameleon (Rusland)
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkter: 11. juni kl. 20,
14. juni kl. 18

Gæstespil ifm.
Nordiske Teaterdage
Forestillingerne spilles på
engelsk

»Ryondin«
Teater Grima (Færøerne)
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkter: 15. juni
kl. 14+18

Gæstespil ifm.
Nordiske Teaterdage
»Hvis præstens enke kan, så
kan du også«
Cole Porter Turnéen
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkter: 5.-28. sept.,
ma.-fre. kl. 20, lø. kl. 17

Terra Nova Teater S/I
Vesterbrogade 149
1620 København
Billetlff: 33 27 04 02

»Ved Marindvor«
Terra Nova Teater
Aldersgruppe: fra 8. klasse
Spilletidspunkter: 12.-30. august
Billetpriser: unge kr. 60, voksne
kr. 110 c-priser
(alle Arte-ordninger)
Yderligere oplysninger:
33 27 00 20

TEATRET BAG KROEN

Teatret Bag Kroen
Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenlund
Billetlff: 39 63 10 96 (10-13)

»Mord i bryllupskagen«
Teatret Bag Kroen
Aldersgruppe: 12-100 år
Spilletidspunkter: 6. sept.-23.
nov., ons.-lø. kl. 19

TURBINEHALLERNE

Turbinehallerne (gården)
Adelgade 10
1304 København K
Billetnet: 38 88 70 22

»Gå, skridt, løbe, fald«
ricketts dance co.
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilletidspunkter: 30.+31. maj, 1.
og 4.-8. juni kl. 21
Billetpris: kr. 100

SJÆLLAND OG ØERNE

SCENE 4

Scene 4
Arresøgård Allé 2
Ramløse
3200 Helsingør
Tlf: 48 71 24 25

»Cleopatra på safari
mellem himmel og jord -
et hviskestykke«
Scene 4
Aldersgruppe: 11/2-4 år
Spilletidspunkter: 16. maj-?,
ma.-fre. kl. 9.30+10.30, lø. kl. 14

Kulturhuset Gimle
4591 Føllenslev
Tlf: 53 46 81 88

»Historien om
fiskeren Markus«
Nørregaard & Reiche
Aldersgruppe: fra 6 år
Spilletidspunkter: 24. august
kl. 15

HELSINGØR VÆRFT

Helsingør Værft
Information: Teatret Cantabile 2
tlf: 55 34 01 19

»Hamlet«
Teatret Cantabile 2
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkter: 27. juni-14. juli
kl. 20

FYN

Børneteateret Skægspire
Vestergade 68
5000 Odense C
Billetlff: 66 11 31 06

»Lille Gris«
Børneteateret Skægspire
Aldersgruppe: 2-5 år
Spilletidspunkter: 31. august-12.
oktober, ti.-fre. kl. 9.30+11,
lø. kl. 11
Billetpriser: kr. 40

VINTAPPERTETRET

Vintapperteatret
Vintapperstræde 39-51
5000 Odense C
Tlf: 66 14 18 44

»Fo, Fo-forrygende«
Hans Henrik Clemensen
Aldersgruppe: voksne
Spilletidspunkter: 21.-24. maj
kl. 20
Billetpriser: kr. 90
(alle Arte-ordninger)

»Coriolanus«
Vintapperteatret & Fair Play
Aldersgruppe: fra 10. klasse
Spilletidspunkter: 4.-14. sept.,
ti.-fre. kl. 20, lø. kl. 16
Billetpriser: kr. 90, (alle Arte-ord-
ninger)

ÅRHUS OG OMEGN

Filuren
Børneteatersalen, Musikhuset
Århus
Billetlff: 89 31 82 10

»Azurblå sommer«
Børneteateret Filuren
Aldersgruppe: fra 3 år
Spilletidspunkter: 20.-24. maj og
29.-31. maj kl. 11.15, 21.+22.
også kl. 15
Fri entré
(billetter skal forudbestilles)

Gruppe 38
Auktionsscenen
Mejlgade 45
8000 Århus C
Tlf: 86 13 53 11
Festugen på Auktionsscenen

»Og de levede lykkeligt«
Gruppe 38
Aldersgruppe: fra 8 år
Spilletidspunkter: 7.+8. sept.
kl. 14

»Brevet fra Frida«
Gruppe 38
Aldersgruppe: fra 6 år
Spilletidspunkter: 10. sept. kl.
9.45+11.15, 11. sept. kl. 9.45+19,
12. sept. kl. 9.45+11.15

»Himmelsengen«
Gruppe 38
Aldersgruppe: fra 8 år
Spilletidspunkter: 13. sept. kl. 19,
14. sept. kl. 14
Billetpriser: kr. 50
(mere end 9 billetter kr. 45)

Information og skemaer til
Små Scener ved Ann Berit
Sourial på Teatercentrum

Guldlok Dukketeater
Willemoesgade 2
8200 Århus N
Tlf: 86 10 47 77

»Østen for solen...«
Guldlok Dukketeater
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkter: 2.-28. august,
ons.-sø. kl. 10, fre.-sø. også kl. 15
Billetpriser: kr. 35

»Snøve-Per«
Guldlok Dukketeater
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkter: 4.-28. august,
ons.-sø. kl. 10, fre.-sø. også kl.
15 og 7.-15. sept. kl. 10+15
Billetpriser: kr. 35

Svalegangen
Rosenkrantzgade 21
8000 Århus C
Billet-Tlf: 86 13 88 66

»Obstruction Ultimatique«
Granhøj Dans
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilletidspunkter: 24. maj- 1. juni

Jomfru Ane Teatret
Jomfru Ane Gade 14
9000 Aalborg
Tlf: 98 13 60 44

»Manden i koridoren«
Gerd Schottländer
Aldersgruppe: fra 15 år
Spilletidspunkter: 29.-30. august
kl. 20, 31. august kl. 21
Billetpriser: kr. 95, ungdomsrabat
kr. 50, rabatkupon kr. 70

MUSIKTEATRET VEJLE

Musikteatret Vejle
Vedelsgade 25 - 31
7100 Vejle
Billetlff: 75 83 66 00 (13-17)

»Silke«
Jacob Gade Teatret
Aldersgruppe: 10-14 år
Spilletidspunkter: 12. august- 7.
sept. kl. 13, lø. kl. 14, sø. lukket
Billetpriser: kr. 60, inst. kr. 50

TEATRET MØLLEN

Teatret Møllen
Møllepladsen 4
6100 Haderslev
Tlf: 74 52 66 79

»Don Quixote«
Baggårdsteatret
Aldersgruppe: unge og voksne
Spilletidspunkt: 12. sept. kl. 20

VED TØMMERBY KIRKE

Ved Tømmerby Kirke
Billetlff: 97 99 51 00

»Helligkilledage - et marked
år 1150«
Thy Teater
Aldersgruppe: alle
Spilletidspunkter: 9.-11. og
16.-18. august, fre. kl. 16,
lø.-sø. kl. 14
Billetpriser: børn kr. 35, voksne kr.
75 (grupperabat)

BØRNE- OG UNGDOMSTEATERFESTIVAL HORSSENS 1996

Fredag den 20. september 1996 • Lørdag den 21. september 1996
• Søndag den 22. september 1996

Nu både FESTIVAL, MESSE OG BØRNETEATRETS DEBATFORUM
(se program for Børneteaters Debatforum andetsteds i avisen!)

Med: BAGGÅRDETEATRET (Svendborg), BATIDA (København), BJØRNETEATRET (Føllenslev), BØRNETEATRET (København), COMEDIEVOGNET (København), CORONA DANSETEATER (København), DEN BLÅ HEST (Højbjerg), DET LILLE TURNETEATER (Lejre), DRT (Ribe), FAIR PLAY (Holbæk), GADESJAKKET (Odense), GROTEATRET (Skævinge), GRUPPE 38 (Århus), JAKOB MENDELS TEATER (Højbjerg), JYTTE ABILDSTRØMS TEATER (København), KASKADETEATRET (Voervadsbro), MARIEHØNEN (Randers), MIMETEATRET (Odense), MISTER JONES (Valby), MØLLEN (Haderslev), NØRREGAARD & REICHES TEATER (Haderslev), ODSHERRED TEATER (Odsherred), PEDERSEN & PEDERSEN (Århus), SKÆGSPIRE (Odense), TEATRET (Odder), TEATRET LAMPE (København), THEATER LA BALANCE (Vanløse), VANDREFALKEN (Næstved), VESTENVINDEN (Randers), VESTER 60 (København), VESTVOLDEN (Hvidovre), VINTAPPERTTEATRET (Odense), ÆVENTYRPERAEN (Beder)

GRATIS ADGANG TIL ALLE FORESTILLINGER

BILLETTER KAN FORUDBESTILLES

Halvdelen af billetterne er forbeholdt arrangører af børneteater - disse billetter kan bestilles fra den 23. april 1996. Den anden halvdel af billetterne er forbeholdt publikum iøvrigt - og kan bestilles fra den 21. august 1996.

Oplysning og billetbestilling hos Kaskadeteatret telefon 7578 2033 Der kan ikke bestilles pr. brev eller telefax.

Overnatning på hoteller, kroer, vandrehjem og private bestilles gennem Horsens Turistbureau på telefon 7562 3822, hvorved rabat opnåes.

For tilreisende arrangører og teaterfolk er der fredag og lørdag aften mulighed for at deltage i spisning mv. på Horsens Ny Teater. Kontakt Kaskadeteatret for yderligere oplysning.

Festivalen gennemføres med støtte fra Horsens Kommune og Vejle Amt.

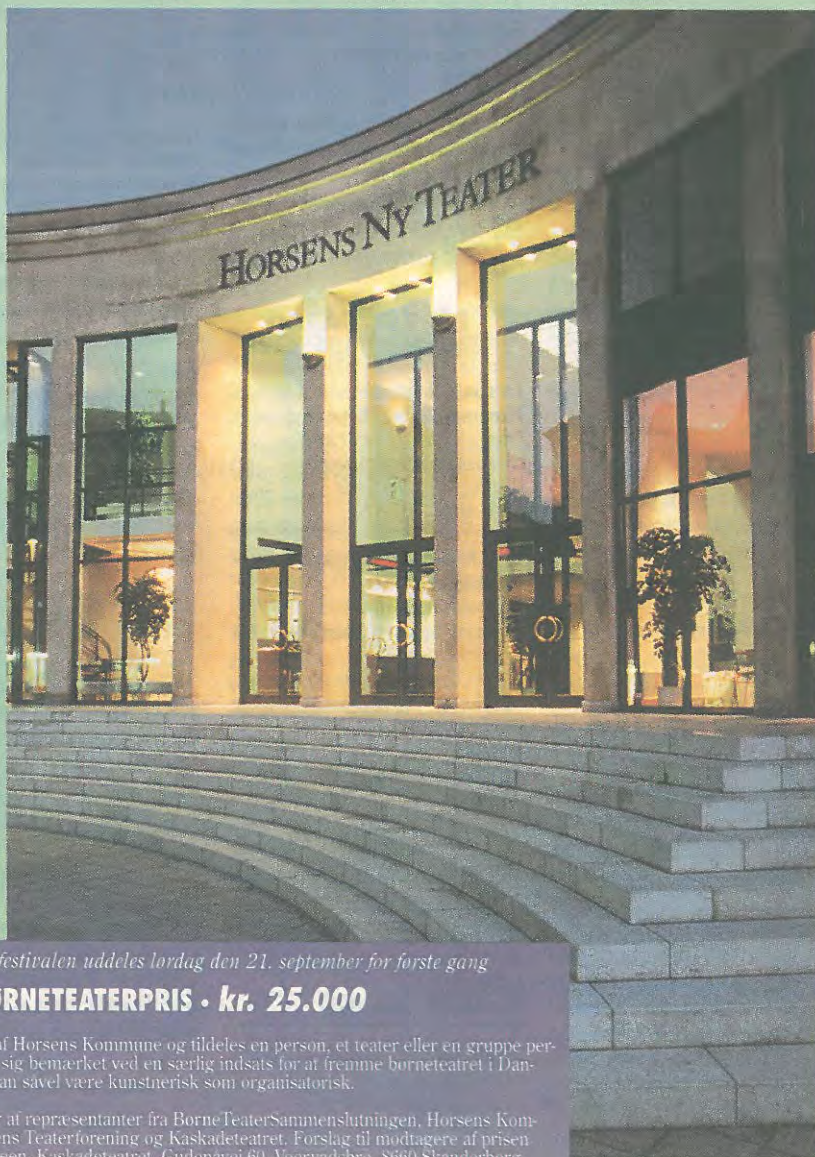
Teater	Forestilling	Aldersgr.	Tid	Varigh.	Lokale
FREDAG DEN 20. SEPTEMBER:					
Kaskadeteatret	Bedstemors Klædeskab	3 - 9 år	12.45	50 min.	Rådhuset
Mimeteatret	Her og Nu	10 år og op	16.00	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Mariehønen	Brobissen	3 - 8 år	16.00	45 min.	Midtbykskolen - lok. 25
Nørregaard & Reiche	Et ensomt Øre	3 - 6 år	16.00	40 min.	Midtbykskolen - lok. 9
Holbæk Egnsteater	»Hva'så Billy?«	13 - 16 år	16.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 11
Fair Play	Nederste skuffe til Venstre	9 - 12 år	17.00	50 min.	Gl. Teater - Rød Salon
Corona Danseateater og Det Lille Turneteater	Tiger Tango	7 år og op	17.00	45 min.	Kilden - sal 1
Pedersen og Pedersen	To mand og en Flyvemaskine	4 - 9 år	17.00	45 min.	Kilden - sal 2
Vandrefalken	Andersens Kierkegaard	5 år og op	17.00	45 min.	Kildecentret - Øvre gym.
Teatret Møllen	La Strada	6 år og op	17.00	45 min.	Midtbykskolen - D-gym
Den Blå Hest	Bukolla	4 - 8 år	17.00	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Fair Play	Lilly og Søster	3 - 8 år	18.00	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Teatret	Sit	14 år og op	18.00	70 min.	Midtbykskolen - P-gym
Den Blå Hest	Smilet ved stigens Fod	12 år og op	18.00	60 min.	Fritidscentret
Bjørneteateret	Sko i Skabet	2 1/2 - 6 år	18.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 16
Jytte Abildstrøms Teater	Den lykkelige Bonde	3 - 9 år	18.00	40 min.	Biblioteket - 2. sal
Theater La Balance	Snedronningen	8 år og op	18.30	90 min.	Kilden - salen
Æventyr Operaen	Thors Hammer	6 - 12 år	18.30	55 min.	Gl. Teater - scenen
Baggårdsteatret	Klods Hans	8 - 12 år	19.00	50 min.	Ny Teater - lille scene
Gadesjakkert	Thor og Tjalfes Menneskesøn	9 år og op	19.00	50 min.	Rådhuset
Vestenvinden	Frøprinsen	3 - 10 år	19.00	50 min.	Kildecentret - nedre gym.
Vester 60	Skattejagt	4 - 9 år	19.00	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Gadesjakkert	Den rene Vare	13 år og op	19.00	45 min.	Midtbykskolen - formning
DRT	Camping	4 - 8 år	19.00	40 min.	Biblioteket - mødesal

LØRDAG DEN 21. SEPTEMBER:

Fair Play	Lilly og Søster	3 - 8 år	09.30	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Vestvolden	Et eventyrligt Møde	10 år og op	09.30	70 min.	Ny Teater - store sal
Gadesjakkert	Thor og Tjalfes Menneskesøn	9 år og op	09.30	50 min.	Rådhuset
Theater La Balance	Snedronningen	8 år og op	09.30	90 min.	Kilden - salen
Vandrefalken	Andersens Kierkegaard	5 år og op	09.30	45 min.	Kildecentret - øvre gym.
Kaskadeteatret	Paradistræet	1 1/2 - 4 år	09.30	30 min.	Midtbykskolen - lok. 2
Groteatret	Rejsen	1 1/2 - 4 år	09.45	45 min.	Midtbykskolen - lok. 17
Vester 60	Skattejagt	4 - 9 år	10.00	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Teatret	Sit	14 år og op	10.00	70 min.	Midtbykskolen - P-gym
Nørregaard & Reiche	Et ensomt Øre	3 - 6 år	10.00	40 min.	Midtbykskolen - lok. 9
Jytte Abildstrøms Teater	Den lykkelige Bonde	3 - 9 år	10.00	40 min.	Biblioteket - 2. sal
Den Blå Hest	Smilet ved stigens Fod	12 år og op	10.30	60 min.	Fritidscentret
Vestenvinden	Frøprinsen	3 - 10 år	10.30	50 min.	Kildecentret - nedre gym.
Gadesjakkert	Den rene Vare	13 år og op	10.45	45 min.	Midtbykskolen - formning
Skægspire	Min Engel	3 - 8 år	11.00	55 min.	Ny Teater - sal 3
Mimeteatret	Her og Nu	10 år og op	11.00	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Kaskadeteatret	Paradistræet	1 - 4 år	11.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 2
Corona Danseateater og Det Lille Turneteater	Tiger Tango	7 år og op	11.15	45 min.	Kilden - sal 1
Pedersen og Pedersen	To mand og en Flyvemaskine	4 - 9 år	11.15	45 min.	Kilden - sal 2
Teatret Møllen	La Strada	6 år og op	11.15	45 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Vestvolden	Et eventyrligt Møde	10 år og op	11.30	70 min.	Ny Teater - store sal
Baggårdsteatret	Klods Hans	8 - 12 år	11.30	50 min.	Ny Teater - lille scene
Vester 60	En dag i Sengen	1 1/2 - 4 år	12.00	30 min.	Midtbykskolen - fælleslokale
Holbæk Egnsteater	»Hva'så Billy?«	13 - 16 år	12.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 11
DRT	Camping	4 - 8 år	12.00	40 min.	Biblioteket - mødesal
Teatret	Sit	14 år og op	12.15	70 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Mimeteatret	Her og Nu	10 år og op	12.45	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Kaskadeteatret	Vores Gade	4 år og op	13.00	60 min.	Rådhuset
Mariehønen	Brobissen	3 - 8 år	13.00	45 min.	Midtbykskolen - lok. 25
Bjørneteateret	Sko i Skabet	2 - 6 år	13.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 16
Den Blå Hest	Smilet ved stigens Fod	12 år og op	13.15	60 min.	Fritidscentret
Gruppe 38	Himmelsengen	8 år og op	13.30	50 min.	Ny Teater - lille scene
Fair Play	Nederste skuffe til Venstre	9 - 12 år	13.30	50 min.	Gl. Teater - rød salon
Mister Jones	Dracula	11 - 16 år	13.30	60 min.	Kilden - salen
Bjørneteateret	Ulv i Forklæde	10 - 14 år	13.30	50 min.	Kildecentret - øvre gym.
Groteatret	Rejsen	3 - 7 år	14.00	45 min.	Midtbykskolen - lok. 17
DRT	Alfred og Manfred	3 - 8 år	14.00	45 min.	Biblioteket - mødesal
Jakob Mendels Teater	Gensyn	12 år og op	14.00	60 min.	Ny Teater - sal 3
Batida	Ridderen der Forsvandt	8 - 12 år	14.30	55 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Vester 60	En dag i Sengen	1 1/2 - 4 år	14.30	30 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Jytte Abildstrøms Teater	Summa Summarum	5 - 10 år	14.30	50 min.	Midtbykskolen - formning
Mariposa Teatret	Pedro og Kaptajnen	14 år og op	14.45	65 min.	Kilden - sal 2
Teatret Lampe	Kong Fusk	6 år og op	14.45	50 min.	Kilden - sal 1
Æventyr Operaen	Thors Hammer	6 - 12 år	15.00	55 min.	Gl. Teater - scenen
Nørregaard og Reiche	Historien om fiskeren Markus	6 år og op	15.00	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Holbæk Egnsteater	»Hva'så Billy?«	13 - 16 år	15.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 11
Jytte Abildstrøms Teater	Den lykkelige Bonde	3 - 9 år	15.00	40 min.	Biblioteket - 2. sal
Comedievognen	Paradis i Sandkassen	8 - 11 år	15.15	50 min.	Kildecentret - nedre gym.
Gruppe 38	Himmelsengen	8 år og op	15.30	50 min.	Ny Teater - lille scene
Mariehønen	Brobissen	3 - 8 år	15.30	45 min.	Midtbykskolen - lok. 25
Jakob Mendels Teater	Gensyn	12 år og op	16.00	60 min.	Ny Teater - sal 3
Bjørneteateret	Ulv i Forklæde	10 - 14 år	16.15	50 min.	Kildecentret - øvre gym.
Teatret Lampe	Kong Fusk	6 år og op	16.30	50 min.	Kilden - sal 1
Mariehønen	Fodnoter	6 - 12 år	16.30	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Jytte Abildstrøms Teater	Summa Summarum	5 - 10 år	16.30	50 min.	Midtbykskolen - formning
Odsherred Teater	Kentaur	14 år og op	17.00	60 min.	Rådhuset
Den Blå Hest	Bukolla	4 - 8 år	17.00	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Comedievognen	Paradis i Sandkassen	8 - 11 år	17.15	50 min.	Kildecentret - nedre gym.
Mariposa Teatret	Pedro og Kaptajnen	14 år og op	17.30	65 min.	Kilden - sal 2
Æventyr Operaen	Thors Hammer	6 - 12 år	17.30	55 min.	Gl. Teater - scenen
Mister Jones	De 3 bukke Bruse	4 - 9 år	17.30	40 min.	Kilden - salen
Den Blå Hest	Den bedrøvede Paraplydame	7 - 11 år	17.30	45 min.	Fritidscentret
Batida	Ridderen der Forsvandt	8 - 12 år	17.30	55 min.	Midtbykskolen - D-gym.

SØNDAG DEN 22. SEPTEMBER:

Gruppe 38	Og de levede Lykkeligt	8 år og op	10.00	40 min.	Ny Teater - lille scene
Jakob Mendels Teater	Gensyn	12 år og op	10.00	60 min.	Ny Teater - sal 3
Æventyr Operaen	Thors Hammer	6 - 12 år	10.00	55 min.	Gl. Teater - scenen
Odsherred Teater	Kentaur	14 år og op	10.00	60 min.	Rådhuset
Bjørneteateret	Ulv i Forklæde	10 - 14 år	10.00	50 min.	Kildecentret - øvre gym.
Batida	Ridderen der Forsvandt	8 - 12 år	10.00	55 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Den Blå Hest	Bukolla	4 - 8 år	10.00	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Jytte Abildstrøms Teater	Summa Summarum	5 - 10 år	10.00	50 min.	Midtbykskolen - formning
Groteatret	Rejsen	1 1/2 - 4 år	10.00	45 min.	Midtbykskolen - lok. 17
Kaskadeteatret	Paradistræet	1 1/2 - 4 år	10.00	30 min.	Midtbykskolen - lok. 2
Mariposa Teatret	Pedro og Kaptajnen	14 år og op	10.00	65 min.	Kilden - sal 2
Mister Jones	De 3 bukke Bruse	4 - 9 år	11.00	40 min.	Kilden - salen
Comedievognen	Paradis i Sandkassen	8 - 11 år	11.00	50 min.	Kildecentret - nedre gym.
DRT	Alfred og Manfred	3 - 8 år	11.00	45 min.	Biblioteket - mødesal
Nørregaard og Reiche	Historien om fiskeren Markus	6 år og op	11.15	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Gruppe 38	Og de levede lykkeligt	8 år og op	11.45	40 min.	Ny Teater - lille scene
Mariehønen	Fodnoter	6 - 12 år	11.45	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Den Blå Hest	Bukolla	4 - 8 år	11.45	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Teatret Lampe	Kong Fusk	6 år og op	12.00	50 min.	Kilden - sal 1
Den Blå Hest	Den bedrøvede Paraplydame	7 - 11 år	12.00	45 min.	Fritidscentret
Jytte Abildstrøms Teater	Summa Summarum	5 - 10 år	12.00	50 min.	Midtbykskolen - formning
Bjørneteateret	Sko i Skabet	2 - 6 år	12.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 16
Jakob Mendels Teater	Gensyn	12 år og op	12.15	60 min.	Ny Teater - sal 3
Fair Play	Nederste skuffe til Venstre	9 - 12 år	12.30	50 min.	Gl. Teater - rød salon
Møllen	La Strada	6 år og op	12.45	45 min.	Midtbykskolen - D-gym
Kaskadeteatret	Vores Gade	4 år og op	13.00	60 min.	Rådhuset
Pedersen og Pedersen	To mand og en Flyvemaskine	4 - 9 år	13.00	45 min.	Kilden - sal 2
Mariehønen	Brobissen	3 - 8 år	13.00	45 min.	Midtbykskolen - lok. 25
Holbæk Egnsteater	»Hva'så Billy?«	13 - 16 år	13.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 11
DRT	Camping	4 - 8 år	13.00	40 min.	Biblioteket - mødesal
Fair Play	Lilly og Søster	3 - 8 år	13.30	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Fair Play og Vintapertteatret	Corlanus	16 år og op	13.30	90 min.	Gl. Teater - scenen
Mariehønen	Fodnoter	6 - 12 år	13.45	50 min.	Midtbykskolen - P-gym.
Vandrefalken	Andersens Kierkegaard	5 år og op	14.00	45 min.	Kildecentret - øvre gym.
Groteatret	Rejsen	3 - 7 år	14.00	45 min.	Midtbykskolen - lok. 17
Nørregaard & Reiche	Et ensomt Øre	3 - 6 år	14.00	40 min.	Midtbykskolen - lok. 9
Vester 60	En dag i Sengen	1 - 4 år	14.15	30 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Mimeteatret	Members Only	14 år og op	14.30	70 min.	Ny Teater - salen
Gruppe 38	Brevet fra Frida	7 år og op	14.45	40 min.	Ny Teater - lille scene
Mister Jones	Dracula	11 - 16 år	14.45	60 min.	Kilden - salen
Den Blå Hest	Den bedrøvede Paraplydame	7 - 11 år	14.45	45 min.	Fritidscentret
Skægspire	Min Engel	3 - 8 år	15.00	55 min.	Ny Teater - sal 3
Fair Play	Nederste skuffe til Venstre	9 - 12 år	15.00	50 min.	Gl. Teater - rød salon
Bjørneteateret	Sko i Skabet	2 - 6 år	15.00	50 min.	Midtbykskolen - lok. 16
Jytte Abildstrøms Teater	Den lykkelige Bonde	3 - 9 år	15.00	40 min.	Biblioteket - 2. sal
Fair Play	Lilly og Søster	3 - 8 år	15.30	45 min.	Midtbykskolen - håndarbejde
Vestenvinden	Frøprinsen	3 - 10 år	15.30	50 min.	Kildecentret - nedre gym.
Gadesjakkert	Den rene Vare	13 år og op	15.30	45 min.	Midtbykskolen - formning
Møllen	La Strada	6 år og op	15.45	45 min.	Midtbykskolen - D-gym.
Corona Danseateater og Det Lille Turneteater	Tiger Tango	7 år og op	16.00	45 min.	Kilden - sal 1
Pedersen og Pedersen	To mand og en Flyvemaskine	4 - 9 år	16.00	45 min.	Kilden - sal 2
Vester 60	Skattejagt	4 - 9 år	16.00	45 min.	Midtbykskolen - fælleslok.
Fair Play og Vintapertteatret	Corlanus	16 år og op	16.30	90 min.	Gl. Teater - scenen
Vandrefalken	Andersens Kierkegaard	5 år og op	16.30	45 min.	Kildecentret - øvre gym.
Mimeteatret	Members Only	14 år og op	16.45	70 min.	Ny Teater - salen
Gruppe 38	Brevet fra Frida	7 år og op	17.00	40 min.	Ny Teater - lille scene
Skægspire	Min Engel	3 - 8 år	17.00	55 min.	Ny Teater - sal 3
Gadesjakkert	Thor og Tjalfes Menneskesøn	9 år og op	17.00	50 min.	Rådhuset

I forbindelse med festivalen uddeles lørdag den 21. september for første gang

HORSSENS BØRNETEATERPRIS • kr. 25.000

Prisen er indstiftet af Horsens Kommune og tildeles en person, et teater eller en gruppe personer, der har gjort sig bemærket ved en særlig indsats for at fremme børneteateret i Danmark. Grundlaget kan såvel være kunstnerisk som organisatorisk.

Priskomiteen består af repræsentanter fra BørneTeaterSammenslutningen, Horsens Kommune, Horsensegnens Teaterforening og Kaskadeteatret. Forslag til modtagere af prisen sendes til Priskomiteen, Kaskadeteatret, Gudenavej 60, Voervadsbro, 8660 Skanderborg.